Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora zasadajúca v päťčlennom zložení)

z 3. júna 2026*

„Digitálne služby – Nariadenie (EÚ) 2022/1925 – Označenie za strážcu prístupu – Pojem ‚základná platformová služba‘ – Online služba sociálnej siete – Interpersonálna komunikačná služba nezávislá od číslovania – Online sprostredkovateľské služby – Rovnosť zaobchádzania – Článok 3 ods. 2 a 5 nariadenia 2022/1925 – Dôležitá brána prístupu komerčných používateľov ku koncovým používateľom – Predpoklady – Vyvrátenie predpokladov – Článok 17 ods. 1 a 3 nariadenia 2022/1925 – Podmienky na začatie prieskumu trhu – Právo na obhajobu – Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-1078/23,

Meta Platforms, Inc., so sídlom v Menlo Park, Kalifornia (Spojené štáty), v zastúpení: D. Jowell, D. Bailey, barristers, J. Aitken, S. Malhi, solicitors, A. Pliego Selie, O. Brouwer, T. Janssens, T. Oeyen a T. Lübbig, avocats,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: T. Franchoo, P.-J. Loewenthal, M. Mataija a I. Naglis, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporuje:

Francúzska republika, v zastúpení: T. Lechevallier, splnomocnený zástupca,

vedľajšia účastníčka konania,

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora zasadajúca v päťčlennom zložení),

na poradách v zložení: predseda M. van der Woude, sudcovia G. De Baere, D. Petrlík, K. Kecsmár a S. Kingston (spravodajkyňa),

tajomník: A. Marghelis, referent,

* Jazyk konania: angličtina.

so zreteľom na písomnú časť konania, predovšetkým:

– na písomné otázky Všeobecného súdu z 28. marca 2025 adresované žalobkyni, Komisii a Francúzskej republike a ich odpovede podané do kancelárie Všeobecného súdu 23., 23. a 18. apríla 2025,

– na písomnú otázku Všeobecného súdu z 2. mája 2025, položenú žalobkyni a Komisii, a ich odpovede doručené do kancelárie Všeobecného súdu 14. a 13. mája 2025,

po pojednávaní z 3. júna 2025,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojou žalobou podanou na základe článku 263 ZFEÚ sa žalobkyňa, spoločnosť Meta Platforms, Inc., domáha čiastočného zrušenia rozhodnutia Komisie C(2023) 6105 final z 5. septembra 2023, ktorým sa spoločnosť Meta označuje za strážcu prístupu podľa článku 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/1925 o súťažeschopných a spravodlivých trhoch digitálneho sektora (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Žalobkyňa je podnikom v odvetví technológií, založeným v Spojených štátoch v roku 2004, ktorý spolu so spoločnosťami, ktoré priamo alebo nepriamo kontroluje (ďalej spoločne len „Meta“), prevádzkuje online sociálne siete Facebook a Instagram, ako aj ďalšie služby.

3 Dňa 3. júla 2023 predložila žalobkyňa Európskej komisii oznámenie podľa článku 3 ods. 3 prvého pododseku nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/1925 zo 14. septembra 2022 o súťažeschopných a spravodlivých trhoch digitálneho sektora a o zmene smerníc (EÚ) 2019/1937 a (EÚ) 2020/1828 (Ú. v. EÚ L 265, 2022, s. 1; ďalej len „DMA“) (ďalej len „oznámenie“). V oznámení žalobkyňa uviedla, že jej jednotnú online službu sociálnej siete, ktorá je financovaná online reklamou a združuje Facebook, Instagram, Meta Ads, Facebook Messenger (ďalej len „Messenger“), Facebook Marketplace (ďalej len „Marketplace“), Facebook Dating a Facebook Gaming Play, treba kvalifikovať ako základnú platformovú službu (ďalej len „ZPS“) typu online sociálna sieť v zmysle DMA. Pokiaľ ide o Messenger a Marketplace, žalobkyňa uviedla, že prahová hodnota stanovená v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA nebola dosiahnutá, a teda vo vzťahu k nej v každom prípade nemožno konštatovať, že by spĺňala požiadavky článku 3 ods. 1 DMA na to, aby bola označená za strážcu prístupu vo vzťahu k týmto službám. Žalobkyňa tiež predložila argumenty a dôkazy podľa článku 3 ods. 5 prvého pododseku DMA, ktorých cieľom bolo v prípade potreby vyvrátiť predpoklady stanovené v článku 3 ods. 2 DMA, pokiaľ ide o Messenger a Marketplace.

4 Listom z 26. júla 2023 Komisia oznámila žalobkyni svoje predbežné stanovisko k možnému označeniu spoločnosti Meta za strážcu prístupu v súlade s článkom 3 ods. 4 DMA, konkrétne pokiaľ ide o tieto ZPS: jej online služba sociálnej siete Facebook, jej interpersonálna komunikačná služba nezávislá od číslovania (ďalej len „NIICS“) Messenger a jej online sprostredkovateľská služba (ďalej len „OSS“) Marketplace (ďalej len „predbežné stanovisko“).

5 Žalobkyňa odpovedala na predbežné stanovisko listom z 3. augusta 2023.

6 Dňa 5. septembra 2023 prijala Komisia napadnuté rozhodnutie.

7 V napadnutom rozhodnutí Komisia po prvé konštatovala, že:

– Facebook predstavuje online službu sociálnej siete v zmysle článku 2 bodu 7 DMA, a v dôsledku toho je ZPS v zmysle článku 2 bodu 2 písm. c) DMA,

– Messenger predstavuje NIICS v zmysle článku 2 bodu 9 DMA, ktorá je službou osobitnou a samostatnou vo vzťahu k online službe sociálnej siete Facebook, a v dôsledku toho je ZPS v zmysle článku 2 bodu 2 písm. e) DMA,

– Marketplace predstavuje OSS v zmysle článku 2 bodu 5 DMA, ktorá je službou odlišnou od online služby sociálnej siete Facebook, a v dôsledku toho je ZPS v zmysle článku 2 bodu 2 písm. a) DMA.

8 Po druhé Komisia v podstate uviedla, že Meta dosiahla všetky prahové hodnoty stanovené v článku 3 ods. 2 DMA, pokiaľ ide o predmetné ZPS, posudzované samostatne, a teda možno predpokladať, že spĺňa všetky podmienky stanovené v článku 3 ods. 1 DMA na to, aby mohla byť označená za strážcu prístupu, pokiaľ ide o tieto služby.

9 Po tretie Komisia usúdila, že argumenty predložené žalobkyňou v súlade s článkom 3 ods. 5 prvým pododsekom DMA nie sú dostatočne podložené na to, aby zjavne spochybnili predpoklady stanovené v článku 3 ods. 2 DMA, pokiaľ ide o Messenger a Marketplace. V dôsledku uvedeného zamietla tieto argumenty bez toho, aby začala prieskum trhu podľa článku 17 ods. 3 DMA.

10 Článok 1 napadnutého rozhodnutia znie:

„Meta sa označuje za strážcu prístupu v súlade s článkom 3 [DMA].“

11 Článok 2 napadnutého rozhodnutia znie:

„[Nasledujúce ZPS] spoločnosti Meta sú dôležitou bránou prístupu komerčných používateľov ku koncovým používateľom v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) [DMA]:

a) online služba sociálnej siete Facebook spoločnosti Meta;

…

e) [NIICS] Messenger spoločnosti Meta;…

f) [OSS] Marketplace spoločnosti Meta.“

Návrhy účastníkov konania

12 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom stanovuje, že NIICS Messenger a OSS Marketplace predstavujú dôležitú bránu prístupu komerčných používateľov ku

koncovým používateľom (ďalej len „dôležitá brána prístupu“) v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) DMA, alebo subsidiárne aby zrušil článok 2 písm. e) a f) napadnutého rozhodnutia,

– zrušil článok 2 napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom stanovuje, že online služba sociálnej siete Facebook predstavuje dôležitú bránu prístupu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) DMA, alebo subsidiárne aby zrušil článok 2 písm. a) napadnutého rozhodnutia, a to prinajmenšom – v oboch prípadoch – v rozsahu, v akom táto ZPS vylučuje Messenger,

– uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania, vrátane trov konania prípadných vedľajších účastníkov konania, ktorým by nebola uložená povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

13 Komisia, ktorú podporuje Francúzska republika, navrhuje, aby Všeobecný súd:

– žalobu zamietol,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právne posúdenie

14 Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody, z ktorých prvý je založený na nesprávnom právnom posúdení, zjavne nesprávnom posúdení, nedostatočnom odôvodnení a/alebo porušení podstatnej formálnej náležitosti, pokiaľ ide o kvalifikáciu Messenger ako ZPS predstavujúcu dôležitú bránu prístupu podľa článku 3 ods. 9 DMA, a druhý je založený na nesprávnom právnom posúdení, zjavne nesprávnom posúdení, nedostatočnom odôvodnení a/alebo porušení podstatnej formálnej náležitosti, pokiaľ ide o kvalifikáciu Marketplace ako ZPS predstavujúcu dôležitú bránu prístupu v súlade s článkom 3 ods. 9 DMA.

15 Pred preskúmaním žalobných dôvodov uvádzaných žalobkyňou treba najprv analyzovať jednak žiadosť žalobkyne o vynechanie niektorých údajov vo vzťahu k verejnosti a jednak otázku, či má žalobkyňa naďalej záujem na konaní, pokiaľ ide o žalobu o neplatnosť napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom toto rozhodnutie kvalifikuje Marketplace ako ZPS predstavujúcu dôležitú bránu prístupu.

O žiadosti o vynechanie údajov vo vzťahu k verejnosti

16 V priebehu konania pred Všeobecným súdom žalobkyňa samostatnými podaniami v podstate na základe článkov 66 a 66a Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu požiadala o vynechanie niektorých údajov vo vzťahu k verejnosti, a to konkrétne určitých informácií týkajúcich sa jednak zmien Marketplace, ku ktorým došlo 31. júla 2023 a ktoré sú opísané v bode 210 nižšie, a jednak pojmu „power sellers“, ako ho Meta používa vo svojom internom systéme na identifikáciu tých používateľov Marketplace, ktorí uverejňujú vysoký počet reklám alebo ich uverejňujú veľmi často.

17 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že pri hľadaní súladu medzi zverejňovaním súdnych rozhodnutí a právom na ochranu osobných údajov a obchodného tajomstva musí súd za okolností každého prípadu hľadať spravodlivú rovnováhu, pričom musí zohľadniť aj právo verejnosti na prístup k súdnym rozhodnutiam v súlade so zásadami zakotvenými v článku 15 ZFEÚ (pozri rozsudok z 27. apríla 2022, Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii/Komisia, T-4/20, EU:T:2022:242, bod 29 a citovanú judikatúru).

18 Okrem toho platí, že dôvernosť určitého dokumentu nie je odôvodnená napríklad v prípade informácií, ktoré sú už verejné alebo ku ktorým môže mať prístup široká verejnosť alebo určité odborné kruhy, informácie nachádzajúce sa tiež v iných častiach alebo prílohách v spise, v súvislosti s ktorými účastník konania, ktorý si želá zachovať dôvernú povahu predmetnej informácie, opomenul podať žiadosť na tento účel, v prípade informácií, ktoré nie sú dostatočne špecifické alebo presné na to, aby odhalili dôverné údaje, alebo tiež v prípade informácií, ktoré do veľkej miery vyplývajú, alebo sa dajú odvodiť z iných informácií, ku ktorým majú dotknuté osoby legálne prístup (pozri uznesenie zo 14. marca 2022, Bulgarian Energy Holding a i./Komisia, T-136/19, EU:T:2022:149, bod 9 a citovanú judikatúru).

19 Navyše informácie, ktoré boli tajné alebo dôverné, ale sú staršie ako päť rokov alebo viac, treba z dôvodu uplynutia času v zásade považovať za zastarané, ktoré z tohto dôvodu stratili svoj tajný či dôverný charakter, s výnimkou toho, ak by strana, ktorá sa odvoláva na tento charakter, výnimočne preukázala, že tieto informácie napriek tomu, že sú zastaralé, stále predstavujú podstatné prvky obchodného postavenia jej samotnej alebo dotknutých tretích osôb (pozri rozsudok z 19. júna 2018, Baumeister, C-15/16, EU:C:2018:464, bod 54 a citovanú judikatúru).

20 Preto treba v čo najväčšej možnej miere vyhovieť návrhu žalobkyne, za predpokladu, že tomu nebráni právo verejnosti na prístup k súdnym rozhodnutiam.

21 V prejednávanej veci nie je opodstatnené utajiť údaje týkajúce sa zmien, ku ktorým došlo 31. júla 2023, keďže po prvé žalobkyňa zverejnila údaje týkajúce sa uvedených zmien na svojej vlastnej internetovej stránke, ktorá je prístupná širokej verejnosti, po druhé tieto údaje boli predmetom diskusie na pojednávaní a možno ich vyvodiť z obsahu odôvodnení 241 a 262 verejnej verzie napadnutého rozhodnutia a po tretie ich uvedenie je odôvodnené požiadavkou poskytnúť zrozumiteľnú odpoveď na tvrdenia účastníkov konania.

22 Pokiaľ ide o žiadosť o vynechanie vo vzťahu k verejnosti týkajúcu sa pojmu „power sellers“ služby Marketplace, treba na jednej strane uviesť, že údaje týkajúce sa tohto pojmu, tak ako sú použité v internom systéme žalobkyne, nie sú v tomto rozsudku zverejnené. Treba tak konštatovať, že žiadosť o vynechanie uvedených údajov vo vzťahu k verejnosti je bezpredmetná.

23 Na druhej strane, pokiaľ ide o samotný pojem „power sellers“, žalobkyňa po prvé neuvádza dôvod, pre ktorý sa domnieva, že tento pojem treba vo vzťahu k verejnosti považovať za dôverný. V prejednávanej veci sa žalobkyňa obmedzuje na všeobecné tvrdenie, že tento pojem odkazuje na citlivé obchodné údaje týkajúce sa spôsobu, akým internet hodnotí určité kategórie používateľov, a že zverejnenie týchto údajov by vážne poškodilo jej oprávnené obchodné záujmy. Toto odôvodnenie pritom Všeobecnému súdu neumožňuje pochopiť, ako by zverejnenie samotného pojmu „power sellers“, ktorý navyše podľa žalobkyne odkazuje na starý pojem, ktorý už žalobkyňa v čase dávno pred prijatím napadnutého rozhodnutia interne nepoužívala, mohlo vážne poškodiť jej legitímne obchodné záujmy. Po druhé bol tento pojem zverejnený na pojednávaní. Po tretie sa Všeobecný súd domnieva, že zverejnenie tohto pojmu je odôvodnené požiadavkou poskytnúť zrozumiteľnú odpoveď na tvrdenia účastníkov konania.

24 Žiadosť žalobkyne o vynechanie vo vzťahu k verejnosti, pokiaľ ide o údaje týkajúce sa opisu zmien služby Marketplace, ku ktorým došlo 31. júla 2023, a pojmu „power sellers“, preto treba zamietnuť.

O pretrvávaní záujmu žalobkyne na konaní, pokiaľ ide o návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom toto rozhodnutie kvalifikuje Marketplace ako ZPS predstavujúcu dôležitú bránu prístupu

25 Treba preskúmať, či má žalobkyňa stále oprávnený záujem na konaní, pokiaľ ide o návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom toto rozhodnutie kvalifikuje Marketplace ako ZPS predstavujúcu dôležitú bránu prístupu, v nadväznosti na prijatie rozhodnutia Komisie C(2025) 2547 z 23. apríla 2025, prijatého na základe článku 4 ods. 1 DMA (vec DMA.100044 – Meta – Online sprostredkovateľské služby – Marketplace), ktorého zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C, C/2025/4223) a ktorým Komisia zrušila článok 2 písm. f) napadnutého rozhodnutia označujúci Marketplace za ZPS podľa článku 3 ods. 9 DMA (ďalej len „pozmeňujúce rozhodnutie“).

26 V pozmeňujúcom rozhodnutí Komisia v podstate dospela k záveru, že vzhľadom na dodatočné opatrenia zavedené žalobkyňou v decembri 2023 a januári 2024 žalobkyňa preukázala, že pri jednej zo skutočností, na ktorých bolo založené napadnuté rozhodnutie, nastala podstatná zmena v zmysle článku 4 ods. 1 písm. a) DMA. Konkrétne Komisia v podstate konštatovala, že kritérium týkajúce sa prahovej hodnoty 10 000 komerčných používateľov, stanovené v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA, nie je splnené, a teda že Marketplace už nepredstavuje dôležitú bránu prístupu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) DMA, pričom nie je potrebné, aby sa vyjadrila k otázke, či Marketplace v čase prijatia pozmeňujúceho rozhodnutia stále predstavovala OSS v zmysle článku 2 bodu 5 DMA.

27 V odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania z 2. mája 2025, ktorým boli hlavní účastníci konania vyzvaní, aby sa vyjadrili k dôsledkom pozmeňujúceho rozhodnutia na druhý žalobný dôvod, žalobkyňa uviedla, že na tomto druhom žalobnom dôvode trvá v celom rozsahu.

28 Komisia vo svojej odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania, uvedené v bode 27 vyššie, nespochybnila záujem žalobkyne na konaní. V súlade s judikatúrou (rozsudok z 15. júla 2025, ECB a Komisia/Corneli, C-777/22 P a C-789/22 P, EU:C:2025:580, bod 98), však prináleží Všeobecnému súdu, aby pred rozhodnutím o merite veci, ktorá mu bola predložená, overil – v prípade potreby aj *ex offo* –, či má žalobkyňa naďalej záujem na konaní.

29 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že záujem žalobcu na konaní nemusí nevyhnutne zaniknúť z dôvodu, že napadnutý akt v priebehu konania prestal vyvolávať účinky. Osoba dotknutá týmto aktom totiž môže mať naďalej záujem na jeho vyhlásení za neplatný, aby dosiahla uvedenie svojej situácie do pôvodného stavu, alebo to, aby autor napadnutého aktu v budúcnosti urobil náležité zmeny a zabránil tak nebezpečenstvu, že sa bude opakovať protiprávny stav, ktorý napadnutý akt obsahuje. Aj v prípadoch, keď sa z dôvodu okolností ukáže ako nemožné, aby si inštitúcia, ktorej akt bol zrušený, splnila povinnosť prijať opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku, ktorým sa rozhodlo o tomto zrušení, môže mať žaloba o neplatnosť naďalej význam ako základ prípadnej žaloby o náhradu škody (pozri rozsudok z 30. júna 2022, Camerin/Komisia, C-63/21 P, neuverejnený, EU:C:2022:516, bod 48 a citovanú judikatúru).

30 Pokiaľ ide konkrétne o zrušenie napadnutého rozhodnutia alebo jeho časti, žalobca môže mať naďalej oprávnený záujem na tom, aby bol zrušený akt vyhlásený za neplatný, vtedy, ak zrušenie nemá rovnaké právne účinky ako jeho prípadné vyhlásenie za neplatný zo strany Všeobecného súdu. Zrušenie aktu inštitúcie totiž nepredstavuje uznanie jeho protiprávnosti a má účinky *ex*

nunc, zatiaľ čo jeho vyhlásenie za neplatný má účinky *ex tunc* (pozri rozsudok z 9. septembra 2011, Dow AgroSciences a i./Komisia, T-475/07, EU:T:2011:445, bod 68 a citovanú judikatúru).

31 V prejednávanej veci bola časť napadnutého rozhodnutia týkajúca sa služby Marketplace, konkrétne článok 2 písm. f) jeho výroku, zrušená – no nie od počiatku – pozmeňujúcim rozhodnutím. Toto rozhodnutie teda malo právne účinky na postavenie žalobkyne, pokiaľ ide o obdobie trvajúce do jeho zrušenia.

32 Ako totiž napokon pripúšťajú účastníci konania, z dôvodu prijatia napadnutého rozhodnutia mala žalobkyňa v súlade s článkom 3 ods. 10 DMA splniť relevantné povinnosti vyplývajúce z DMA, pokiaľ ide o službu Marketplace, do šiestich mesiacov od tohto prijatia, t. j. najneskôr do 7. marca 2024.

33 Z vyššie uvedeného vyplýva, že čiastočným zrušením napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o službu Marketplace od 23. apríla 2025, žalobkyňa nedosiahla nápravu svojej situácie v zmysle judikatúry citovanej v bodoch 29 a 30 vyššie, a teda má naďalej záujem na konaní, pokiaľ ide o žalobu o neplatnosť napadnutého rozhodnutia, v rozsahu, v akom je ním Marketplace kvalifikovaná ako ZPS predstavujúca dôležitú bránu prístupu.

O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa kvalifikácie služby Messenger ako ZPS predstavujúcej dôležitú bránu prístupu

34 Prvý žalobný dôvod sa člení na štyri časti, z ktorých:

– prvá je založená na tom, že Komisia neuznala, že vzhľadom na charakteristické znaky služby Messenger táto služba zodpovedala funkcionalite – spočívajúcej v online diskusii – ZPS typu online sociálna sieť Facebook, tvoriac tak neoddeliteľnú súčasť tejto ZPS,

– druhá časť daného žalobného dôvodu je založená na tom, že Komisia označila službu Messenger za ZPS typu NIICS, ktorá je službou osobitnou a samostatnou vo vzťahu k online sociálnej sieti Facebook, a to na základe nesprávneho uplatnenia a výkladu ustanovení DMA,

– tretia časť daného žalobného dôvodu je založená na tom, že Komisia nesprávne dospela k záveru, že Messenger sama osebe predstavuje dôležitú bránu prístupu, pričom odmietla argumenty a dôkazy predložené žalobkyňou počas správneho konania podľa článku 3 ods. 5 DMA z dôvodu, že zjavne nespochybňujú predpoklady stanovené v článku 3 ods. 2 DMA, a to bez začatia prieskumu trhu podľa článku 17 ods. 1 alebo 3 DMA,

– štvrtá časť daného žalobného dôvodu je založená na tom, že Komisia uviedla nové dôkazy po prvýkrát v napadnutom rozhodnutí, čím nie je splnená podstatná formálna náležitosť.

O prvej časti týkajúcej sa posúdenia in concreto služby Messenger a jej kvalifikácie ako ZPS typu NIICS

35 V rámci prvej časti prvého žalobného dôvodu žalobkyňa spochybňuje posúdenie vykonané Komisiou, na základe ktorého táto odmietla konštatovať, že Messenger predstavuje jednoduchú funkcionalitu – spočívajúcu v online diskusii – ZPS typu online sociálna sieť Facebook, tvoriac tak neoddeliteľnú súčasť tejto ZPS. Táto časť žalobného dôvodu je v podstate rozčlenená do troch výhrad.

– O prvej výhrade založenej na tom, že Komisia nezohľadnila, nesprávne vyložila a/alebo skreslila dôkazy predložené žalobkyňou

36 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia ignorovala, nesprávne vyložila a/alebo skreslila dôkazy preukazujúce to, že Messenger zodpovedá len funkcionalite – spočívajúcej v online diskusii – ZPS typu online sociálna sieť Facebook, tvoriac tak neoddeliteľnú súčasť tejto ZPS. Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď konštatovala, že dôkazy, ktoré mala k dispozícii v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, preukazujú, že Messenger predstavuje odlišnú službu, ktorú koncoví používatelia môžu používať – a ktorú používali – oddelene od Facebooku.

37 Komisia s argumentáciou žalobkyne nesúhlasí.

38 Podľa článku 3 ods. 1 DMA sa podnik označí za strážcu prístupu, ak spĺňa tri kumulatívne podmienky, medzi ktoré patrí podmienka stanovená v článku 3 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, spočívajúca v poskytovaní ZPS, ktorá je dôležitou bránou prístupu.

39 Článok 2 bod 2 DMA stanovuje, že pod pojmom ZPS sa rozumie niektorá zo služieb uvedených v tomto ustanovení, a okrem iného online služby sociálnej siete a NIICS.

40 V napadnutom rozhodnutí Komisia dospela k záveru, že vzhľadom na vlastnosti služby Messenger posudzované *in concreto* predstavuje táto služba samostatnú ZPS typu NIICS, ktorú nemožno považovať len za jednoduchú funkcionalitu – spočívajúcu v online diskusii – ZPS typu online sociálna sieť Facebook.

41 V tejto súvislosti Komisia konštatovala, že Meta poskytuje službu Messenger na trhu ako službu odlišnú od Facebooku a že k používaniu služby Messenger nedochádza na základe a z dôvodu používania online sociálnej siete Facebook, pokiaľ ide o [*dôverné*] [1] väčšinu používateľov.

42 Komisia pritom k tomuto záveru dospela správne. Po prvé sa totiž tento záver opiera o skutočnosť, že Meta vyvinula samostatné aplikácie pre Messenger, predovšetkým pre mobilné zariadenia. Ako Komisia uviedla v odôvodnení 177 napadnutého rozhodnutia, existuje aplikácia Messenger pre mobilné zariadenia, odlišná od Facebooku, ktorú si používatelia musia stiahnuť a otvoriť na to, aby mohli čítať alebo odosielať správy. Keďže pri používaní služby Messenger prevažuje jej používanie na mobilných zariadeniach, ako sa uvádza v poznámke pod čiarou 150 napadnutého rozhodnutia, pričom žalobkyňa to nespochybnila, táto aplikácia pre mobilné zariadenia, ktorá je odlišná od online sociálnej siete Facebook, tak predstavuje vstupnú bránu do služby Messenger, pokiaľ ide o [*dôverné*] väčšinu používateľov.

43 Po druhé, ako uviedla Komisia v odôvodnení 169 napadnutého rozhodnutia, keď už raz používatelia boli identifikovaní prostredníctvom identifikátora Facebooku, môžu používať Messenger bez ohľadu na to, či je ich účet na Facebooku aktivovaný alebo deaktivovaný a či sú zároveň aktívni na online sociálnej sieti Facebook alebo nie, čo je relevantným aspektom na účely posúdenia toho, či sú Messenger a Facebook samostatnými službami.

44 Po tretie sa posúdenie Komisie správne zakladá aj na skutočnosti, že Meta vo vzťahu ku službe Messenger poskytuje a propaguje špecifické nástroje, ktoré podnikom dávajú možnosť interakcie so širokou základňou používateľov, a to napríklad tým, že im umožňujú získavať nových zákazníkov, zabezpečovať servis služieb pre zákazníkov a využívať systém na opätovné

[1] Utajené dôverné údaje.

kontaktovanie. Ako sa uvádza v odôvodnení 181 napadnutého rozhodnutia, existencia takýchto nástrojov naznačuje, že Meta chápe svoju službu Messenger ako samostatnú platformu v rámci svojho ekosystému.

45 Okrem toho tvrdenia žalobkyne, ktoré sú uvedené v bode 46 nižšie a nasl., neumožňujú spochybniť záver Komisie, podľa ktorého dôkazy, ktoré mala k dispozícii v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, preukazovali, že služba Messenger predstavuje ZPS typu NIICS, ktorá je osobitná a samostatná vo vzťahu k ZPS typu online sociálna sieť Facebook.

46 Po prvé žalobkyňa spochybňuje, že by si ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia prístup do služby Messenger na mobilných zariadeniach vyžadoval osobitnú aplikáciu, ako sa uvádza v bode 42 vyššie. Na jednej strane tvrdí, že príloha A.26 k žalobe obsahuje snímky obrazovky (*screenshots*) zobrazujúce viacero základných funkcií, ktoré sú využívané službou Messenger a ku ktorým majú používatelia priamy prístup z aplikácie Facebook. Na druhej strane uvádza, že na mobilných zariadeniach používatelia, ktorí nepoužívali aplikáciu Facebook, ale webovú verziu Facebooku, mohli prejsť do služby Messenger priamo cez Facebook, bez toho, aby si museli otvoriť aplikáciu Messenger.

47 V tejto súvislosti nie je potrebné určiť, či už tvrdenia uvedené v bode 46 vyššie boli žalobkyňou uvedené počas správneho konania, ani či by ich bolo možné považovať za prípustné – čo Komisia spochybňuje –, v prípade, že by boli uvedené po prvýkrát pred Všeobecným súdom. Tieto tvrdenia totiž v každom prípade neumožňujú vyvrátiť konštatovanie Komisie uvedené v bode 42 vyššie, podľa ktorého v dôsledku spôsobu, akým je Messenger ponúkaný, je aplikácia pre špecifické mobilné zariadenia, ktorou je Messenger, vstupnou bránou do služby Messenger pre [*dôverné*] väčšinu používateľov. Konkrétne platí, že oba prípady, ktoré uvádza žalobkyňa, predstavujú len obmedzené výnimky, pokiaľ ide o prístup do služby Messenger prostredníctvom špecializovanej aplikácie.

48 Na jednej strane totiž, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého niektoré komunikácie v rámci služby Messenger môžu byť napojené na aplikáciu Facebook bez toho, aby bola otvorená aplikácia Messenger (konkrétne funkcie spočívajúce v zdieľaní *reel*, t. j. krátkeho videa, alebo *story*, t. j. sekvencie krátkych videí alebo obrázkov), toto tvrdenie sa týka len týchto špecifických komunikácií uvedených žalobkyňou, ktoré sú koncipované tak, aby uľahčovali šírenie obsahu Facebooku prostredníctvom služby Messenger, a nie ďalších obvyklých funkcionalít, akými sú napríklad funkcionality umožňujúce vytvoriť a prečítať správu a odpovedať na ňu.

49 Na druhej strane, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého používatelia predmetných služieb prostredníctvom mobilných zariadení mali vždy možnosť prístupu do služby Messenger z webovej verzie Facebooku bez toho, aby si museli otvoriť aplikáciu Messenger, toto tvrdenie sa týka marginálnej situácie v porovnaní so situáciou [*dôverné*] väčšiny používateľov, ktorí využívajú prístup do služby Messenger prostredníctvom špecializovanej aplikácie pre mobilné zariadenia, keďže pokiaľ ide o službu Messenger, používanie prostredníctvom mobilných zariadení prevláda, čo žalobkyňa nespochybňuje (pozri bod 42 vyššie).

50 Po druhé žalobkyňa poukazuje na skutočnosť, že 100 % komunikácie cez službu Messenger sa uskutočňuje medzi používateľmi Facebooku a že v roku 2022 na jednej strane [*80 – 100*] % aktívnych mesačných používateľov služby Messenger bolo tiež aktívnymi mesačnými používateľmi ďalších funkcionalít Facebooku a na druhej strane [*80 – 100*] % každodenných aktívnych používateľov služby Messenger používalo počas toho istého dňa aj ďalšie funkcionality Facebooku. Tieto údaje však nepreukazujú, že Messenger a Facebook treba na účely DMA chápať

ako jedinú ZPS, ale preukazujú len to, že žalobkyňa sa rozhodla obmedziť používanie služby Messenger na používateľov s identifikátorom Facebooku. Nič to však nemení na tom, ako uviedla Komisia v odôvodnení 182 napadnutého rozhodnutia, že títo používatelia môžu používať a skutočne používajú službu Messenger nezávisle od online sociálnej siete Facebook.

51 Po tretie žalobkyňa Komisii vytýka, že v odôvodnení 184 napadnutého rozhodnutia odmietla ňou predložené údaje o aktívnych týždenných užívateľoch služby Messenger, a to bez toho, aby ich riadne analyzovala. Komisia totiž mala tieto údaje dať do súvislosti, pokiaľ ide o vzájomný vzťah medzi používaním služby Messenger a používaním Facebooku, s údajmi týkajúcimi sa mesačných aktívnych používateľov a aktívnych denných používateľov, ktoré sú uvedené v bode 50 vyššie. Komisia mala prinajmenšom vysvetliť dôvody, pre ktoré predložené číselné údaje nezohľadnila.

52 Platí však, že to, že Komisia v napadnutom rozhodnutí výslovne neuviedla údaje týkajúce sa aktívnych mesačných a denných užívateľov služby Messenger, ktoré predložila žalobkyňa počas správneho konania, ani výslovne nedala tieto údaje do súvisu s údajmi o aktívnych týždenných užívateľoch služby Messenger analyzovanými v odôvodnení 184 napadnutého rozhodnutia, neznamená, že by Komisia nezohľadnila všetky tieto údaje v rámci svojho posúdenia.

53 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že odôvodnenie vyžadované článkom 296 druhým odsekom ZFEÚ musí byť prispôsobené povahe daného aktu a musia byť z neho jasným a jednoznačným spôsobom zrejmé úvahy inštitúcie, ktorá je autorom aktu, a to tak, aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatia opatrenia a aby príslušný súd mohol vykonať svoje preskúmanie, no nevyžaduje sa, aby odôvodnenie špecifikovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, pretože otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 druhého odseku ZFEÚ, má byť posudzovaná so zreteľom nielen na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich predmetnú oblasť (pozri rozsudok z 29. júla 2024, Ryanair a Laudamotion/Komisia, C-591/21 P, neuverejnený, EU:C:2024:635, bod 166 a citovanú judikatúru).

54 V prejednávanej veci sa pritom v napadnutom rozhodnutí uvádzajú dôvody, pre ktoré Komisia nepovažovala skutočnosti týkajúce sa vzájomného vzťahu medzi používaním služby Messenger a používaním Facebooku za presvedčivé. V odôvodnení 182 napadnutého rozhodnutia tak Komisia uviedla, že skutočnosť, že sa všetka komunikácia prostredníctvom služby Messenger uskutočňovala medzi používateľmi, ktorí majú účet na Facebooku, bola jednoducho len dôsledkom koncepcie tejto služby v čase prijatia tohto rozhodnutia. Okrem toho v odôvodnení 187 tohto rozhodnutia Komisia uviedla, že čiastočné prekrývanie aktívnych mesačných koncových používateľov služby Messenger s takýmito koncovými používateľmi Facebooku nie je prekvapivé, vzhľadom na rozhodnutie spoločnosti Meta používať identifikátor Facebooku ako identifikátor na používanie služby Messenger, čím sa nedá spochybniť jej záver o samostatnom charaktere používania služby Messenger zo strany používateľov.

55 Po štvrté žalobkyňa nemôže Komisii vytýkať to, že riadne nezohľadnila obsah štúdie predloženej ako príloha A.27 k žalobe, ktorá údajne potvrdzuje, že európski používatelia online služieb sociálnej siete, ktorí boli označení Komisiou, systematicky považujú funkcionalitu – spočívajúcu v online diskusii – online sociálnej siete za základný prvok používateľského zážitku z tejto sociálnej siete. Bez toho, aby bolo potrebné vyjadriť sa k prípustnosti tejto prílohy, totiž Komisii nemožno vytýkať, že nezohľadnila výsledky tejto štúdie, keďže táto štúdia bola vypracovaná po prijatí napadnutého rozhodnutia. V každom prípade to, že väčšina používateľov online

sociálnych sietí považuje integráciu funkcií sociálnej siete a priameho zasielania správ za veľmi dôležitú pre ich používanie týchto sociálnych sietí a že ak sú tieto funkcie oddelené, sú sklamaní, neposkytuje žiadne informácie o spôsobe, akým sa Messenger poskytuje používateľom.

56 Po piate žalobkyňa tvrdí, že Komisia skreslila ňou predložené údaje, ktoré sú uvedené v odôvodnení 185 napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa totiž údajne preukázala, že ak sa vezme do úvahy prvé pripojenie sa v rámci dňa, približne [*10 – 20*] miliónov používateľov na mobilných zariadeniach Messenger vstúpilo do aplikácie pre mobilné zariadenia Messenger cez vstupnú bránu ponúkanú Facebookom, čo zodpovedá [*0 – 30*] % každodennej používateľskej základne služby Messenger. Komisia však z toho vyvodila, že [*70 – 100*] % každodenného používania služby Messenger nebolo vyvolané používaním Facebooku. Údaje predložené žalobkyňou sa však týkajú len prvého pripojenia sa používateľov v rámci dňa, a to navyše len na mobilnom zariadení. Tieto údaje teda neodrážajú celkové každodenné používania služby Messenger, ktoré boli vyvolané používaním Facebooku.

57 V tejto súvislosti platí, že aj za predpokladu, že by sa Komisia dopustila nesprávneho skutkového posúdenia, pokiaľ ide o percentuálny podiel každodenného používania služby Messenger na mobilných zariadeniach, ktoré nie je vyvolané používaním Facebooku, argumentácia žalobkyne neumožňuje vyvrátiť tvrdenie Komisie uvedené v odôvodnení 185 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého v prípade [*dôverné*] väčšiny používateľov aplikácie Messenger pre mobilné zariadenia došlo k prvému použitiu služby Messenger v priebehu dňa nie kliknutím na odkaz v aplikácii Facebook, ale priamym otvorením aplikácie Messenger. Okrem toho, keď Komisia počas správneho konania požiadala žalobkyňu, aby jej poskytla podrobnejšie údaje v tejto súvislosti, konkrétne rozpis údajov za obdobie od roku 2020 do roku 2022, pokiaľ ide o používateľov, ktorí sa po prvýkrát v rámci dňa pripojili do služby Messenger tak, že si otvorili webovú stránku Facebook, aplikáciu Facebook, aplikáciu Messenger pre mobilné zariadenia alebo zásuvný modul (plugin) Facebook Messenger Chat, žalobkyňa odpovedala, že takéto údaje nemá.

58 Po šieste žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne vyložila alebo skreslila verejne dostupné obchodné dokumenty, oznámenia investorom a používateľom, ako aj finančné správy spoločnosti Meta, keď konštatovala, že tieto texty naznačujú, že Messenger nezodpovedá funkcionalite Facebooku spočívajúcej v online diskusii, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou ZPS typu online sociálna sieť Facebook.

59 Komisia však z dokumentov uvedených v bode 58 vyššie správne vyvodila, že Meta koncipovala, prezentovala a nastavila službu Messenger ako samostatnú službu, ktorá presahuje rámec jednoduchej funkcionality Facebooku spočívajúcej v online diskusii. Ako teda uviedla Komisia v odôvodnení 180 napadnutého rozhodnutia, pričom odkázala na formulár „10-K“ spoločnosti Meta Platforms za finančný rok končiaci sa 31. decembrom 2022, Meta vo svojich finančných správach rozlišuje tieto štyri služby v rámci svojej „produktovej rodiny App“: Facebook, Instagram, Messenger a WhatsApp. V ďalších oznámeniach investorom, akým je napríklad oznámenie uvedené Komisiou v poznámke pod čiarou 158 k odôvodneniu 180 napadnutého rozhodnutia, ktorá spočíva v prepise konferenčného hovoru z 26. októbra 2022 týkajúceho sa výsledkov spoločnosti Meta za tretí štvrťrok roka 2022, táto spoločnosť zmieňuje speňaženie služby Messenger ako takej a uvádza, že služba zasielania správ, poskytovaná prostredníctvom služieb WhatsApp a Messenger, predstavuje „dobrú príležitosť na veľké speňaženie“ vďaka vývoju takých produktov, akými sú reklamy „kliknite pre zaslanie správy“ (click-to-message) a platená služba zasielania správ.

60 Je pravda, že otázka, či je Messenger ZPS typu NIICS alebo funkcionalitou, ktorá tvorí neoddeliteľnú súčasť online sociálnej siete Facebook, sa musí posúdiť z objektívneho hľadiska koncových používateľov. Zohľadnenie dokumentov takého typu, o aké ide vo veci samej, však pre takéto posúdenie nie je úplne irelevantné, pretože tieto dokumenty môžu spolu s inými zhodujúcimi sa dôkazmi, ako to platí v prejednávanej veci v prípade úvah uvedených v bodoch 42 až 44 vyššie, poskytnúť informácie o spôsobe, akým poskytovateľ služieb konfiguruje svoje služby pre uvedených používateľov, a teda o spôsobe, akým budú tieto služby takýmito používateľmi následne využívané.

61 Argumentáciu žalobkyne treba teda zamietnuť, a preto treba zamietnuť prvú výhradu v celom rozsahu.

– O druhej výhrade založenej na údajnom diskriminačnom a svojvoľnom posúdení služby Messenger

62 Žalobkyňa tvrdí, že spôsob, akým Komisia posúdila funkcionalitu – spočívajúcu v online diskusii – služieb sociálnych sietí iných podnikov, ktoré boli označené za strážcov prístupu, obsahuje zjavné nekonzistentnosti, v dôsledku čoho je napadnuté rozhodnutie svojvoľné a diskriminačné.

63 Komisia s argumentáciou žalobkyne nesúhlasí.

64 Treba poukázať na to, že Komisia je povinná vykonať individualizovanú analýzu okolností vlastných každej veci bez toho, aby bola viazaná skoršími rozhodnutiami, ktoré sa týkajú iných hospodárskych subjektov alebo iných ZPS (rozsudok zo 17. júla 2024, Bytedance/Komisia, T-1077/23, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:478, body 68 a 375).

65 Okrem toho podľa ustálenej judikatúry zásada rovnosti zaobchádzania, ktorá predstavuje základnú zásadu práva Únie zakotvenú v článkoch 20 a 21 Charty základných práv Európskej únie, vyžaduje, aby sa v porovnateľných situáciách nepostupovalo rozdielne a v rozdielnych situáciách rovnako, ak takýto postup nie je objektívne odôvodnený (pozri rozsudok zo 16. júna 2022, Sony Optiarc a Sony Optiarc America/Komisia, C-698/19 P, EU:C:2022:480, bod 153 a citovanú judikatúru).

66 V tejto súvislosti sa žalobkyňa v prvom rade odvoláva na rozhodnutie Komisie C(2023) 6100 final z 5. septembra 2023, ktorým sa spoločnosť Apple označuje za strážcu prístupu podľa článku 3 DMA (veci DMA.100013 Apple – online intermediation services – app stores, DMA.100025 Apple – operating systems and DMA.100027 Apple – web browsers), ktorého zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C, C/2023/548) (ďalej len „rozhodnutie o označení spoločnosti Apple“), v ktorom Komisia konštatovala, že App Store predstavuje jedinú ZPS typu OSS, bez ohľadu na typ prístroja, z ktorého je táto služba prístupná. Prístup Komisie týkajúci sa služby Messenger pritom nie je v rozpore s prístupom zvoleným v rozhodnutí o označení spoločnosti Apple. Komisia totiž službu Messenger nerozdelila na rôzne ZPS typu NIICS v závislosti od typu prístroja používaného na prístup k tejto službe, ale kvalifikovala službu Messenger ako jedinú ZPS typu NIICS, a to bez ohľadu na spôsob, akým k nej mali používatelia prístup.

67 Pokiaľ ide o službu iMessage spoločnosti Apple, na ktorú sa žalobkyňa odvoláva v druhom rade, treba poukázať na to, že táto služba sa neposkytuje v spojení so ZPS typu online sociálna sieť. Otázka vymedzenia medzi NIICS a online sociálnymi sieťami tak v rozhodnutí o označení spoločnosti Apple nevznikla, a teda sa nezdá, že by toto rozhodnutie bolo v tejto súvislosti relevantné.

68 Pokiaľ ide o funkcionality – spočívajúce v online diskusii – platforiem TikTok a LinkedIn, citované žalobkyňou v treťom rade, treba uviesť, že tieto funkcionality nemali rovnaké charakteristické vlastnosti ako Messenger a že konkrétne nemali také základné charakteristické vlastnosti, aké viedli Komisiu k záveru, že Messenger predstavuje samostatnú a osobitnú ZPS typu NIICS, t. j. jednak to, že Messenger mohol byť používaný mimo online sociálnej siete Facebook, konkrétne prostredníctvom špecializovanej aplikácie, a jednak to, že Messenger mohol byť používaný aj v prípade deaktivovaného účtu na Facebooku.

69 Žalobkyňa napokon vo svojich odpovediach na písomné otázky Všeobecného súdu z 28. marca 2025 tvrdí, že Komisia zaujala odlišný prístup vo svojom rozhodnutí C(2024) 3176 final z 13. mája 2024 týkajúcom sa rozhodnutia podľa článku 3 DMA (VEC DMA.100019 – BOOKING – ONLINE INTERMEDIATION SERVICES – VERTICALS), ktorého zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C, C/2024/4360), pričom v tomto rozhodnutí označila spoločnosť Booking Holdings Inc. za strážcu prístupu, keď služby Booking.com a RentalCars.com považovala na účely DMA za jednu ZPS, bez ohľadu na existenciu rôznych aplikácií a webových sídiel, vzhľadom na to, že tieto služby boli prístupné cez jeden účet, rovnako ak Facebook a Messenger.

70 Na rozdiel od skutkovej situácie v prejednávanej veci však z rozhodnutia C(2024) 3176 final vyplýva, že používatelia mohli mať prístup ku všetkým dotknutým službám vrátane služieb prenájmu vozidiel, bez toho, aby si otvorili osobitnú špecializovanú aplikáciu. V prejednávanej veci, ako bolo uvedené v bode 42 vyššie, pritom Komisia správne konštatovala, že Meta vyvinula samostatné aplikácie pre službu Messenger a že pokiaľ ide o aplikáciu používanú na mobilných zariadeniach, táto aplikácia predstavovala vstupnú bránu do služby Messenger pre [*dôverné*] väčšinu používateľov.

71 Druhú výhradu teda treba zamietnuť.

– *O tretej výhrade založenej na údajnom porušení prílohy k DMA*

72 Žalobkyňa vytýka Komisii to, že vychádzala z prílohy k DMA, keď dospela k záveru, že Messenger je ZPS typu NIICS, ktorá je službou osobitnou a samostatnou vo vzťahu k ZPS typu online sociálna sieť Facebook. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že aj keby príloha k DMA bola pre vymedzenie ZPS relevantná, čo žalobkyňa spochybňuje, v napadnutom rozhodnutí nie je uvedená príloha uplatnená správne. Časť D bod 2 uvedenej prílohy totiž vyžaduje, aby sa dospelo k záveru, že Messenger je súčasťou ZPS typu online sociálna sieť Facebook, keďže sa používa na rovnaké účely ako táto online sociálna sieť, t. j. umožniť používateľom Facebooku pripojiť sa, ako aj komunikovať medzi sebou, zdieľať obsah a objavovať iných používateľov a iný obsah.

73 Komisia s argumentáciou žalobkyne nesúhlasí.

74 Pokiaľ ide v prvom rade o relevantnosť prílohy k DMA na účely vymedzenia ZPS ponúkaných integrovaným spôsobom, treba uviesť, že táto príloha má rovnakú právnu silu ako samotné DMA a je neoddeliteľnou súčasťou tohto nariadenia (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 24. novembra 2010, Komisia/Rada, C-40/10, EU:C:2010:713, bod 61).

75 Podľa časti A bodu 1 prílohy k DMA je cieľom tejto prílohy „upresniť metodiku identifikácie a určenia počtu ‚aktívnych koncových používateľov' a ‚aktívnych komerčných používateľov' pre každú [ZPS] uvedenú v článku 2 bode 2 [DMA]", aby sa podnikom umožnilo posúdiť, či ich ZPS spĺňajú kvantitatívne prahové hodnoty stanovené v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA, a preto sa predpokladá, že spĺňajú požiadavku uvedenú v článku 3 ods. 1 písm. b) DMA.

76 Keďže je pritom cieľom prílohy k DMA umožniť podnikom identifikovať aktívnych koncových používateľov a aktívnych komerčných používateľov každej ZPS uvedenej v článku 2 bode 2 DMA, treba konštatovať, že táto príloha obsahuje relevantné údaje na účely vymedzenia ZPS, ktoré sú zo strany podniku ponúkané integrovaným spôsobom. Ak by Komisia uplatnila iné kritériá na vymedzenie ZPS, ako sú tie, ktoré uplatňujú podniky na výpočet aktívnych koncových používateľov a aktívnych komerčných používateľov ich ZPS, na účely posúdenia toho, či sú dosiahnuté prahové hodnoty stanovené v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA, by podniky nemohli požívať právnu istotu, ktorú im musí poskytovať príloha k DMA, ako je stanovené v odôvodnení 20 tohto nariadenia.

77 Za týchto okolností treba na účely posúdenia a vymedzenia ZPS v zmysle DMA zohľadniť aj tie údaje, ktoré obsahuje príloha k DMA vo vzťahu k prípadom, v ktorých sa služby poskytované zo strany podniku musia považovať za osobitné ZPS, najmä ak sú ponúkané integrovaným spôsobom.

78 Konkrétne teda platí, že časť D bod 2 prílohy k DMA musí byť zohľadnený na účely posúdenia okolností, za ktorých sa ZPS poskytované podnikmi musia považovať za jedinú službu alebo za osobitné služby.

79 V časti D bode 2 prílohy k DMA sa na účely výpočtu počtu „aktívnych koncových používateľov" a „aktívnych komerčných používateľov" uvádza:

„c) Podnik poskytujúci [ZPS] považuje za samostatné [ZPS] tie služby, ktoré príslušný podnik ponúka integrovaným spôsobom, ale ktoré:
   i) nepatria do rovnakej kategórie [ZPS] podľa článku 2 bodu 2; alebo
   ii) sú používané na rôzne účely buď ich koncovými používateľmi, alebo ich komerčnými používateľmi, alebo oboma typmi používateľov, a to aj vtedy, keď ich koncoví používatelia alebo komerční používatelia môžu byť tí istí, ako aj vtedy, keď patria do rovnakej kategórie [ZPS] podľa článku 2 bodu 2."

80 Časť D bod 2 písm. c) i) prílohy k DMA tak umožňuje potvrdiť posúdenie Komisie obsiahnuté v odôvodnení 172 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého služba Messenger ako ZPS typu NIICS musí byť oddelená od ZPS typu online sociálna sieť Facebook, do ktorej je začlenená, keďže tieto služby nepatria do tej istej kategórie ZPS.

81 Tento záver nie je spochybnený argumentáciou žalobkyne, podľa ktorej v súlade s časťou D bodom 2 písm. c) ii) prílohy k DMA možno dotknuté ZPS považovať za osobitné ZPS, ak sa používajú na odlišné účely, zatiaľ čo Messenger a Facebook majú rovnaké účely používania. Kritérium týkajúce sa účelu využívania predmetných služieb totiž podľa znenia časti D bodu 2

písm. c) prílohy k DMA totiž predstavuje alternatívne kritérium vo vzťahu ku kritériu, ktoré bolo uplatnené v prejednávanej veci, a žalobkyňa teda z tohto ustanovenia nemôže vyvodiť nijaké tvrdenie.

82 Tretiu výhradu teda treba zamietnuť, a preto treba zamietnuť prvú časť prvého žalobného dôvodu.

O druhej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa právnych kritérií uplatniteľných na účely kvalifikácie služby, akou je Messenger, ako ZPS typu NIICS

83 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nesprávne vyložila a uplatnila článok 2 body 7 a 9, článok 3 ods. 1 písm. b) a článok 3 ods. 9 DMA, keď službu Messenger označila za ZPS typu NIICS. Žalobkyňa konkrétne nespochybňuje, že Messenger spĺňa definíciu NIICS v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972 z 11. decembra 2018, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronických komunikácií (Ú. v. EÚ L 321, 2018, s. 36; ďalej len „kódex elektronických komunikácií“). Komisii však vytýka to, že sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatovala, že služba zodpovedajúca definícii NIICS stanovenej týmto kódexom musí byť nevyhnutne kvalifikovaná ako ZPS typu NIICS v zmysle DMA. Podľa žalobkyne služba, akou je Messenger, ktorá predstavuje jednoduchú funkcionalitu – spočívajúcu v online diskusii – online sociálnej siete, môže *a priori* patriť do dvoch rôznych kategórií ZPS, a to do kategórie ZPS typu NIICS a do kategórie ZPS typu online sociálna sieť, ktorej je táto služba súčasťou. Treba teda vykonať posúdenie *in concreto* uvedenej služby založené na dôkazoch, aby sa určilo, ktorej kategórii ZPS takáto služba najlepšie zodpovedá.

84 Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že prístup, ktorý Komisia zaujala v napadnutom rozhodnutí, je v rozpore s definíciou ZPS typu online sociálna sieť, uvedenou v článku 2 bode 7 DMA, ktorý výslovne ukladá povinnosť, aby funkcia – spočívajúca v online diskusii – online sociálnej siete bola zahrnutá do rozsahu ZPS typu online sociálna sieť.

85 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že ak sa konštatuje – tak ako konštatovala Komisia v napadnutom rozhodnutí –, že služba nemôže byť súčasťou ZPS typu online sociálna sieť, ak už zodpovedá definícii NIICS, znamená to, že sa vôbec nevezme do úvahy autonómna povaha definície online sociálnej siete uvedenej v DMA, pretože táto definícia nestanovuje, že by bola vo vzťahu podriadenosti k definícii ZPS typu NIICS uvedenej v kódexe elektronických komunikácií alebo s definíciou NIICS stanovenou v článku 2 bode 9 DMA.

86 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia zvolila nekonzistentný a diskriminačný prístup, pretože odlišne posúdila funkcionality online diskusie iných online sociálnych sietí, akou je napríklad TikTok. Vo svojom rozhodnutí C(2023) 6102 final z 5. septembra 2023 týkajúcom sa rozhodnutia prijatého podľa článku 3 DMA (vec DMA.100040 – BYTEDANCE – ONLINE SOCIAL NETWORKING SERVICES), ktorého zhrnutie bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (Ú. v. EÚ C, C/2023/552), ktorým sa spoločnosť ByteDance označuje za strážcu prístupu, Komisia pripustila, že určitá služba môže *a priori* spĺňať definície viacerých ZPS, a osobitne riadne posúdila, či TikTok zodpovedá skôr službe platformy na zdieľanie videí alebo online službe sociálnej siete.

87 Komisia, ktorú podporuje Francúzska republika, s argumentáciou žalobkyne nesúhlasí.

88 Ako je uvedené v bode 39 vyššie, článok 2 bod 2 DMA stanovuje, že pod pojmom ZPS sa rozumie niektorá zo služieb uvedených v tomto ustanovení, a okrem iného online služby sociálnej siete a NIICS.

89 V článku 2 bode 9 DMA sa uvádza, že na účely uvedeného nariadenia sa pod pojmom NIICS rozumie „[NIICS] vymedzená v článku 2 bode 7 [kódexu elektronických komunikácií]“.

90 Článok 2 bod 7 kódexu elektronických komunikácií vymedzuje NIICS tak, že ňou je „interpersonálna komunikačná služba, ktorá sa nespája s verejne pridelenými zdrojmi číslovania, t. j. s číslom alebo číslami z národných alebo medzinárodných číslovacích plánov, ani neumožňuje komunikácie s číslom alebo číslami z národných alebo medzinárodných číslovacích plánov“.

91 Na účely porozumenia pojmu NIICS v kódexe elektronických komunikácií tiež treba zohľadniť definíciu „interpersonáln[ej] komunikačn[ej] služby“ uvedenú v článku 2 bode 5 tohto kódexu, pod ktorou sa myslí „služba obvykle poskytovaná za odplatu, ktorá umožňuje priamu interpersonálnu a interaktívnu výmenu informácií prostredníctvom elektronických komunikačných sietí medzi konečným počtom osôb, pričom osoby, ktoré komunikáciu začali alebo sa na nej zúčastňujú, určujú jej prijímateľa(-ľov)[,] a nezahŕňa služby, ktoré umožňujú interpersonálnu a interaktívnu komunikáciu len ako vedľajšiu doplnkovú zložku neoddeliteľne spojenú s inou službou“.

92 V prvom rade treba uviesť, že v prejednávanej veci Komisia v odôvodneniach 165 a 166 napadnutého rozhodnutia posúdila, či Messenger spĺňa definíciu NIICS stanovenú v DMA, a dospela k záveru, že to tak je, na základe uplatnenia kritérií stanovených v kódexe elektronických komunikácií, na ktorý DMA odkazuje.

93 Komisia totiž v odôvodnení 166 napadnutého rozhodnutia uviedla, že Messenger zodpovedá definíciám interpersonálnych komunikačných služieb a NIICS stanoveným v článku 2 bodoch 5 a 7 kódexu elektronických komunikácií, keďže táto služba umožňuje interpersonálnu a interaktívnu výmenu informácií medzi konečným počtom osôb a nespája sa s verejne pridelenými zdrojmi číslovania.

94 Ako uviedla Komisia v odôvodnení 167 napadnutého rozhodnutia, žalobkyňa navyše počas správneho konania nespochybnila, že Messenger spĺňa definície stanovené v článku 2 bodoch 5 a 7 kódexu elektronických komunikácií, čo je stanovisko, ktoré zopakovala vo svojich písomných podaniach a v odpovedi na otázku Všeobecného súdu na pojednávaní.

95 V druhom rade treba poukázať na to, že Komisia v odôvodneniach 169 a 172 napadnutého rozhodnutia správne uviedla, že skutočnosť, že Messenger možno považovať za takú službu, ktorá je dodávaná integrovaným spôsobom so ZPS typu online sociálna sieť Facebook, keďže predstavuje funkcionalitu – spočívajúcu v online diskusii – tejto sociálnej siete, nebráni tomu, aby bolo možné túto službu považovať za ZPS typu NIICS, oddelenú od tejto online sociálnej siete.

96 Platí totiž predovšetkým, ako bolo uvedené v bode 79 vyššie, že časť D bod 2 písm. c) i) prílohy k DMA stanovuje, že podnik poskytujúci ZPS musí považovať za osobitné služby také služby, ktoré ponúka integrovaným spôsobom, no ktoré nepatria do rovnakej kategórie ZPS vymedzenej v článku 2 bode 2 DMA.

97 Okrem toho to, že NIICS, akou je Messenger, možno považovať za samostatnú ZPS, napriek tomu, že je do určitej miery poskytovaná integrovaným spôsobom s ostatnými ZPS, nie je v rozpore s DMA.

98 V tejto súvislosti treba poukázať na to, že práve tento typ konfigurácie bol zámerom normotvorcu Únie. V odôvodnení 64 DMA sa totiž uvádza, že strážcovia prístupu často poskytujú NIICS ako súčasť svojho platformového ekosystému, čo ešte zväčšuje prekážky vstupu iných poskytovateľov takýchto služieb na trh a zvyšuje náklady pre koncových používateľov na zmenu poskytovateľa. Normotvorca Únie si teda plne uvedomoval komplexnosť zloženia určitých platformových ekosystémov, ktoré zahŕňajú okrem iného doplnkové služby, ktoré sa môžu prekrývať alebo byť vzájomne prepojené, ako aj konkrétnejšie skutočnosť, že poskytovanie NIICS, akou je Messenger, v rámci takýchto ekosystémov, je obvyklé.

99 Komisia teda postupovala správne, keď konštatovala, že skutočnosť, že Messenger možno považovať za takú službu, ktorá je dodávaná integrovaným spôsobom so ZPS typu online sociálna sieť Facebook, keďže predstavuje funkcionalitu – spočívajúcu v online diskusii – tejto sociálnej siete, nebráni tomu, aby bolo možné túto službu považovať za ZPS typu NIICS, odčlenenú od tejto online sociálnej siete.

100 Žalobkyňa však tvrdí, že napadnuté rozhodnutie obsahuje nesprávne právne posúdenie spočívajúce v tom, že Komisia nevzala do úvahy, že služba zodpovedajúca definícii NIICS stanovenej v kódexe elektronických komunikácií môže spĺňať definíciu ZPS typu NIICS, a zároveň aj definíciu ZPS typu online sociálna sieť na základe toho, že tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto sociálnej siete a že bolo potrebné vykonať posúdenie *in concreto*, pokiaľ ide o podmienky, za ktorých bola táto NIICS poskytovaná, na účely určenia, ktorej ZPS táto služba zodpovedá najlepšie. Ak by Komisia správne vyložila právne kritériá stanovené v DMA na vymedzenie ZPS, vykonala by takéto posúdenie, pokiaľ ide o službu Messenger.

101 Z napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že v prejednávanej veci Komisia nekonštatovala jednoducho len to, že Messenger spĺňa definíciu NIICS v zmysle kódexu elektronických komunikácií, v rámci toho, ako dospela k záveru, že túto službu treba kvalifikovať ako ZPS typu NIICS v zmysle DMA. Komisia totiž po tom, čo v odôvodnení 166 napadnutého rozhodnutia konštatovala, že Messenger zodpovedá definícii NIICS v zmysle kódexu komunikácií, a v tejto súvislosti v odôvodneniach 167 až 169 napadnutého rozhodnutia uviedla dôvody, pre ktoré sa na túto službu nemôže vzťahovať výnimka stanovená pre služby, ktoré umožňujú interpersonálnu a interaktívnu komunikáciu len ako vedľajšiu funkciu menšieho významu, neoddeliteľne spojenú s inou službou, pokračovala vo svojom posúdení, pričom konkrétne v odôvodneniach 176 až 190 napadnutého rozhodnutia vykonala konkrétnu analýzu podmienok a okolností, za ktorých bola Messenger poskytovaná.

102 Komisia tak najprv v odôvodnení 177 napadnutého rozhodnutia uviedla, že zo spôsobu, akým bola Messenger poskytovaná, a najmä zo skutočnosti, že Meta pre túto službu vyvinula oddelenú a samostatnú aplikáciu, pokiaľ ide o mobilné zariadenia, ktorá predstavovala vstupnú bránu do služby Messenger pre [*dôverné*] väčšinu používateľov, ako je uvedené v bode 42 vyššie, vyplýva, že táto služba sa vyvíjala s cieľom ponúknuť používateľovi odlišný zážitok než Facebook a stať sa samostatnou NIICS. Ďalej v odôvodneniach 177 až 180 napadnutého rozhodnutia Komisia konštatovala, že oznámenia spoločnosti Meta jej investorom, komerčné oznámenia určené verejnosti, oznámenia používateľom a finančné správy potvrdzujú, že samotná Meta vníma službu Messenger ako samostatnú službu, ako je uvedené v bode 59 vyššie. Napokon v odôvodnení 181 napadnutého rozhodnutia Komisia konštatovala, že na základe toho, že Meta poskytuje a propaguje osobitné nástroje umožňujúce podnikom komunikovať s používateľmi cez Messenger, táto spoločnosť vníma službu Messenger ako samostatnú platformu v rámci svojho ekosystému, ako je uvedené v bode 44 vyššie.

103 Komisia dospela k záveru, že Messenger predstavuje osobitnú službu, ktorú spotrebitelia môžu používať a používajú oddelene, a teda ju treba kvalifikovať ako ZPS typu NIICS, ktorá je osobitná a samostatná vo vzťahu k online sociálnej sieti Facebook.

104 Za týchto okolností treba konštatovať, že v prejednávanej veci aj za predpokladu, že by argumentácia žalobkyne uvedená v bode 100 vyššie bola dôvodná, táto argumentácia nemôže viesť k vyhláseniu napadnutého rozhodnutia za neplatné v rámci tejto žaloby, keďže Komisia v každom prípade vykonala konkrétnu analýzu podmienok a okolností poskytovania služby Messenger.

105 Toto posúdenie *in concreto*, pokiaľ ide o podmienky, za ktorých sa Messenger poskytovala používateľom, napokon žalobkyňa napáda v rámci prvej časti prvého žalobného dôvodu.

106 Hlavnú argumentáciu žalobkyne uvedenú v bode 100 vyššie, ako aj tvrdenia predložené na jej podporu, preto treba považovať za neúčinné.

107 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba druhú časť prvého žalobného dôvodu zamietnuť ako čiastočne nedôvodnú a čiastočne neúčinnú.

O tretej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa spochybnenia predpokladu, že Messenger je dôležitou bránou prístupu

108 Žalobkyňa tvrdí, že aj keby sa Komisia nedopustila nesprávneho posúdenia, keď službu Messenger kvalifikovala ako ZPS typu NIICS, nevyložila ani neuplatnila správne článok 3 ods. 1 písm. b) a článok 3 ods. 9 DMA, keď dospela k záveru, že táto služba je sama osebe dôležitou bránou prístupu.

109 Tretia časť sa člení na tri výhrady.

– O prvej výhrade založenej na vyvrátení predpokladu stanoveného v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA

110 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí nepreukázala, že Messenger je dôležitou bránou prístupu v zmysle článku 3 ods. 1 písm. b) DMA. V tejto súvislosti uvádza najmä to, že Komisia nesprávne nezohľadnila alebo odmietla dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila na vyvrátenie predpokladu stanoveného v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA.

111 Komisia, ktorú podporuje Francúzska republika, s argumentáciou žalobkyne nesúhlasí.

112 Ako je uvedené v bode 38 vyššie, podľa článku 3 ods. 1 DMA sa podnik označí za strážcu prístupu, ak spĺňa tri kumulatívne podmienky, medzi ktoré patrí podmienka poskytovať ZPS, ktorá je dôležitou bránou prístupu.

113 V súlade s článkom 3 ods. 2 písm. b) DMA sa predpokladá, že podnik spĺňa podmienku týkajúcu sa poskytovania ZPS, ktorá je dôležitou bránou prístupu, na účely toho, aby bol označený za strážcu prístupu, vtedy, ak predmetná ZPS mala v poslednom finančnom roku mesačne aspoň 45 miliónov aktívnych koncových používateľov usadených alebo nachádzajúcich sa v Únii a ročne aspoň 10 000 aktívnych komerčných používateľov usadených v Únii.

114 Článok 3 ods. 5 DMA stanovuje, že predpoklady uvedené v článku 3 ods. 2 DMA možno vyvrátiť, ak podnik „spolu s oznámením predlož[í] dostatočne podložené argumenty na preukázanie toho, že výnimočne, aj keď spĺňa všetky prahové hodnoty v [tomto] odseku 2, za okolností, za ktorých príslušná [ZPS] funguje, nespĺňa požiadavky uvedené v odseku 1 [článku 3 DMA]“.

115 V prejednávanej veci treba preskúmať, či Komisia, ako tvrdí žalobkyňa, dospela k nesprávnemu záveru, že argumenty, ktoré predložila, neboli dostatočne podložené v zmysle článku 3 ods. 5 DMA na to, aby zjavne spochybnili predpoklad stanovený v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA.

116 V prvom rade žalobkyňa uvádza, že počas správneho konania preukázala, že Messenger sa týkala len [0 – 5] % prevádzky komunikácie *business-to-consumer* (ďalej len „B2C“) v Európskom hospodárskom priestore (EHP), pričom hlavnými prostriedkami používanými komerčnými používateľmi na kontaktovanie koncových používateľov boli telefón a e-mail. Posúdenie tejto skutočnosti v napadnutom rozhodnutí je zjavne nesprávne a nie je dostatočne odôvodnené.

117 V tejto súvislosti treba po prvé poukázať na to, že článok 3 ods. 5 DMA nestanovuje taxatívny zoznam informácií a dôkazov, ktoré možno predložiť na účely vyvrátenia predpokladov stanovených v odseku 2 tohto článku, ale zmieňuje len „okolnost[i], za ktorých príslušná [ZPS] funguje“ (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júla 2024, Bytedance/Komisia, T-1077/23, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:478, bod 50). Okrem toho sa v odôvodnení 23 DMA uvádza, že „Komisia by vo svojom posúdení predložených dôkazov a argumentov [podľa článku 3 ods. 5 prvého pododseku DMA] mala zohľadniť len tie aspekty, ktoré priamo súvisia s kvantitatívnymi kritériami, konkrétne vplyv podniku poskytujúceho [ZPS] na vnútorný trh nad rámec príjmov alebo trhovej kapitalizácie, ako napríklad jeho veľkosť v absolútnom vyjadrení, a počet členských štátov, v ktorých je prítomný; do akej miery počet skutočných komerčných používateľov a koncových používateľov prekračuje prahové hodnoty a význam [ZPS] vzhľadom na celkový rozsah činností príslušnej [ZPS]; a počet rokov, za ktoré boli prahové hodnoty splnené“. Výpočet aspektov, ktoré možno zohľadniť a ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, nie je taxatívny (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júla 2024, Bytedance/Komisia, T-1077/23, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:478, bod 49).

118 Po druhé z odôvodnenia 23 DMA vyplýva, že na to, aby argumenty a dôkazy predložené dotknutým podnikom boli zohľadnené, mali by „priamo súvisi[eť] s kvantitatívnymi kritériami“, pričom pod pojmom „kvantitatívne kritériá“ sa myslia kvantitatívne prahové hodnoty stanovené v článku 3 ods. 2 DMA (rozsudok zo 17. júla 2024, Bytedance/Komisia, T-1077/23, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:478, bod 47). Takéto argumenty a dôkazy priamo súvisia s týmito kvantitatívnymi prahovými hodnotami vtedy, ak majú za cieľ vyvrátiť konkrétne a špecificky jeden z troch predpokladov stanovených v článku 3 ods. 2 DMA (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júla 2024, Bytedance/Komisia, T-1077/23, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:478, bod 326).

119 Nemožno teda *a priori* vylúčiť, že dôkazy týkajúce sa významu služby Messenger vo všetkej komunikácii B2C sú relevantné na podloženie okolností, za ktorých táto ZPS funguje, za predpokladu, že tieto dôkazy „priamo súvisia“ – v zmysle odôvodnenia 23 DMA – s kvantitatívnymi prahovými hodnotami stanovenými v článku 3 ods. 2 písm. b) tohto nariadenia.

120 Treba však konštatovať, že Komisia preskúmala argumenty žalobkyne založené na údajne malom význame služby Messenger v rámci všetkej komunikácie B2C v EHP a správne dospela k záveru, že tieto argumenty nie sú dostatočne podložené na to, aby zjavne spochybnili predpoklad stanovený v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA.

121 V tejto súvislosti platí, že úroveň dokazovania požadovanú na spochybnenie predpokladov stanovených v článku 3 ods. 2 DMA stanovil samotný normotvorca Únie, ktorý požaduje, aby dotknutý podnik, ktorý nesie dôkazné bremeno, predložil dostatočne podložené argumenty zjavne spochybňujúce tieto predpoklady (rozsudok zo 17. júla 2024, Bytedance/Komisia, T-1077/23, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:478, bod 61). Z pojmov „výnimočne“ a „zjavne“ uvedených v článku 3 ods. 5 DMA celkom jednoznačne vyplýva, že úroveň dokazovania požadovaná od dotknutého podniku je vysoká, a to v tom zmysle, že argumenty predložené zo strany tohto podniku musia byť spôsobilé s vysokou mierou hodnovernosti preukázať, že predpoklady stanovené v článku 3 ods. 2 DMA sú spochybnené (rozsudok zo 17. júla 2024, Bytedance/Komisia, T-1077/23, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:478, bod 71).

122 V prejednávanej veci pritom Komisia konštatovala, že argumenty predložené žalobkyňou počas správneho konania neboli presvedčivé, keďže suma uvádzaná žalobkyňou, spomenutá v bode 116 vyššie, bola založená na metóde výpočtu, ktorú Komisia používa v rámci oblasti práva hospodárskej súťaže, bez vysvetlenia jej relevantnosti v kontexte vyvrátenia predmetného predpokladu. Komisia sa teda nedopustila nesprávneho posúdenia, keď v odôvodnení 226 napadnutého rozhodnutia uviedla, že žalobkyňa neposkytla údaje alebo vysvetlenia na podporu svojich tvrdení v tejto súvislosti.

123 Okrem toho v odôvodnení 227 napadnutého rozhodnutia Komisia správne uviedla, že argumenty uvedené v bode 116 vyššie sú vyvrátené skutočnosťou, že žalobkyňa poskytovala nástroje, ktoré boli vo veľkej miere využívané komerčnými používateľmi na kontaktovanie koncových používateľov prostredníctvom služby Messenger, čo preukazuje význam služby Messenger ako komunikačného kanála B2C.

124 Okrem toho treba konštatovať – tak ako konštatovala Komisia v odôvodnení 220 napadnutého rozhodnutia –, že Messenger výrazne prekročila prahovú hodnotu týkajúcu sa komerčných používateľov, stanovenú v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA, keďže počet podnikov využívajúcich túto službu bol vyšší ako [*dôverné*] miliónov v každom jednom roku v rozpätí rokov 2020 – 2022, pričom uvedená prahová hodnota bola stanovená na 10 000. Podľa odôvodnenia 23 DMA je pritom to, do akej miery počet komerčných používateľov presahuje túto prahovú hodnotu, relevantné v rámci analýzy argumentov podniku, ktorých cieľom je spochybniť predpoklad vyplývajúci z článku 3 ods. 2 písm. b) DMA.

125 Napokon, pokiaľ ide o údajnú neexistenciu odôvodnenia, ktorú namieta žalobkyňa v tomto kontexte, treba konštatovať, že odôvodnenia 226 až 228 napadnutého rozhodnutia obsahujú vysvetlenia, z ktorých jasne a jednoznačne vyplývajú úvahy Komisie týkajúce sa zamietnutia tvrdení žalobkyne. Toto odôvodnenie teda spĺňa požiadavky vyplývajúce z článku 296 ZFEÚ, ako sú pripomenuté v bode 53 vyššie.

126 V druhom rade žalobkyňa tvrdí, že Komisia dostatočne nezohľadnila skutočnosť, podľa ktorej aj v užšej kategórii „služby online diskusie“ existovala široká škála ďalších služieb okrem služby Messenger, akými sú napríklad služby sociálnych sietí (TikTok, X a Snapchat), konferenčné služby na diaľku (Microsoft Teams, Zoom) a NIICS (WhatsApp, Signal a Telegram). Žalobkyňa tiež zdôrazňuje prítomnosť multihomingu, keďže 73 % koncových používateľov používa viac ako

jednu službu online diskusie. Ak by sa akceptoval prístup Komisie, ktorý spočíva v zohľadnení len služieb v rámci relevantnej kategórie ZPS, t. j. v prejednávanej veci kategórie NIICS, nebola by zohľadnená skutočnosť, že činnosti služby Messenger sú zatienené činnosťami e-mailu, pričom treba uviesť, že konkrétne v roku 2020 sa 67 miliónov konverzácií B2C každý deň uskutočňovalo cez e-maily, zatiaľ čo iba [*0 – 5*] miliónov konverzácií B2C sa uskutočňovalo prostredníctvom služby Messenger.

127 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že dôkazné bremeno v rámci vyvrátenia predpokladov stanovených v článku 3 ods. 2 DMA nesie žalobkyňa. Argumenty a dôkazy predložené žalobkyňou sa však týkali len existencie iných služieb, ako aj multihomingu vo všeobecnosti. Osobitne platí, že tieto argumenty neboli podložené presnými údajmi týkajúcimi sa používania týchto jednotlivých služieb a osobitných a konkrétnych charakteristických vlastností multihomingu, a to konkrétne jeho intenzity, to znamená času venovanému zo strany používateľa každej z dotknutých služieb. Pokiaľ ide o číselný údaj týkajúci sa multihomingu, citovaný žalobkyňou, t. j. skutočnosť, že 73 % koncových používateľov používa viac ako jednu službu online diskusie, Komisia mohla konštatovať, že tento údaj nie je dostatočne podložený na to, aby ním bol zjavne spochybnený predpoklad stanovený v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA, keďže uvedený údaj sa týkal len používateľov v Nemecku v danom roku, t. j. v roku 2021, a nebol tak dostatočný na posúdenie situácie Únie ako celku.

128 Okrem toho, pokiaľ ide o relevantnosť úrovní využívania služieb e-mailu, akými sú Microsoft Outlook a Gmail, na ktoré poukazuje žalobkyňa, argumenty predložené žalobkyňou v tejto súvislosti nepostačujú na spochybnenie rozdielov medzi týmito službami a službou Messenger. Konkrétne NIICS žalobkyne neumožňuje ani komerčným používateľom, ani koncovým používateľom slobodne komunikovať s používateľmi iných služieb, na rozdiel od e-mailu, ktorý umožňuje odosielať a prijímať správy od iných poskytovateľov tejto služby.

129 V treťom rade žalobkyňa tvrdí, že Messenger je služba hromadne používaná v kontexte *consumer-to-consumer* (ďalej len „C2C“), čím sa spochybňuje predpoklad, podľa ktorého je táto služba dôležitou bránou prístupu.

130 V tejto súvislosti z odôvodnenia 15 DMA vyplýva, že skutočnosť, že podnik poskytujúci ZPS môže pôsobiť ako sprostredkovateľ nielen medzi komerčnými používateľmi a koncovými používateľmi, ale aj medzi koncovými používateľmi navzájom, napríklad v prípade NIICS, nebráni tomu, aby sa dospelo k záveru, že takýto podnik je alebo by mohol byť dôležitou bránou prístupu.

131 V dôsledku uvedeného len na základe toho, že ZPS má okrem svojich charakteristických vlastností B2C aj charakteristické vlastnosti C2C, ako je to v prejednávanej veci, sa táto ZPS nemôže vyhnúť kvalifikácii ako dôležitá brána prístupu.

132 Vo štvrtom rade žalobkyňa tvrdí, že komunikácie B2C cez službu Messenger môžu začať len koncoví používatelia, a teda že komerční používatelia nemôžu využívať službu Messenger ako dôležitú bránu prístupu k uvedeným používateľom.

133 Treba uviesť, že žalobkyňa sa v tejto súvislosti opiera o prílohu A.28 k žalobe, a to na účely tvrdenia, že koncoví používatelia musia dať súhlas s prijímaním správ od komerčných používateľov. Ako však žalobkyňa potvrdila na pojednávaní, táto príloha bola po prvýkrát predložená v žalobe a nebola poskytnutá Komisii počas správneho konania. Platí pritom, že dotknutý podnik nemôže predložiť po prvýkrát pred Všeobecným súdom argumenty alebo dôkazy podľa článku 3 ods. 5 DMA, ktoré nepredložil v priebehu správneho konania, na

vyvrátenie predpokladov stanovených v článku 3 ods. 2 DMA (rozsudok zo 17. júla 2024, Bytedance/Komisia, T-1077/23, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:478, bod 234). Príloha A.28 k žalobe je teda neprípustná.

134 V každom prípade možnosť „[dostať sa] ku koncovým používateľom“ stanovená v článku 3 ods. 1 písm. b) DMA neznamená, že komerční používatelia musia mať nevyhnutne možnosť nadväzovať kontakty s uvedenými používateľmi. Ani článok 3 DMA, ani definícia aktívnych komerčných používateľov stanovená v bode E prílohy k DMA, ktorá sa vzťahuje na podniky, „ktor[é] aspoň raz za rok využili komerčný účet alebo akýmkoľvek iným spôsobom iniciovali komunikáciu prostredníctvom [NIICS] alebo sa na nej zúčastnili s cieľom komunikovať priamo s koncovým používateľom.“, nevyžadujú, aby takáto možnosť existovala.

135 V prejednávanej veci to platí tým viac, že, ako Komisia uviedla v odôvodnení 222 napadnutého rozhodnutia, Messenger ponúka možnosť začať konverzáciu v reakcii na reklamu prostredníctvom funkcie „kliknite pre zaslanie správy“, ktorá umožňuje „nasmerovanie na konverzáciu cez Messenger“, pričom takýto prostriedok je spôsobilý podnietiť koncových používateľov k tomu, aby sa skontaktovali s komerčnými používateľmi.

136 V piatom rade žalobkyňa tvrdí, že v návrhu správy Orgánu európskych regulátorov pre elektronické komunikácie (BEREC) o regulácii *ex ante*, ktorá sa týka strážcov digitálneho prístupu, z 11. marca 2021, sa navrhovalo, aby sa NIICS ešte nepovažovali za ZPS poskytované strážcami prístupu.

137 Tento dokument sa však nezaoberá osobitným prípadom spoločnosti Meta a dotknutými službami, a teda nespochybňuje individuálne posúdenie spoločnosti Meta a uvedených služieb v napadnutom rozhodnutí. V každom prípade konečná verzia uvedenej správy už neobsahuje výhradu, pokiaľ ide o kvalifikáciu NIICS ako dôležitej brány prístupu.

138 V šiestom rade žalobkyňa spochybňuje niektoré dodatočné tvrdenia Komisie, ktoré sú uvedené v odôvodneniach 222 a 227 napadnutého rozhodnutia a ktoré sa v podstate týkajú relevantnosti dodatočných nástrojov pripojenia poskytovaných komerčným používateľom na účely komunikácie s koncovými používateľmi prostredníctvom služby Messenger.

139 V tejto súvislosti treba poznamenať, že z odôvodnenia 222 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že skutočnosť, že podnik poskytuje takéto dodatočné nástroje, nebola zo strany Komisie sama osebe považovaná za rozhodujúcu, ale že predstavovala len podporný argument na zamietnutie – v odôvodneniach 220 až 223 napadnutého rozhodnutia – argumentov a dôkazov predložených žalobkyňou v rámci jej snahy o vyvrátenie predpokladu stanoveného v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA.

140 Okrem toho žalobkyňa nespochybňuje, že Meta ponúka vyššie uvedené nástroje komerčným používateľom. Po prvé tvrdí len to, že uvedené podniky nie sú schopné začať komunikáciu cez službu Messenger. Toto tvrdenie už pritom bolo zamietnuté v bodoch 133 až 135 vyššie. Po druhé uvádza, že takéto nástroje sú bežne poskytované inými službami sociálnych sietí pre ich funkcionality online diskusie. Žalobkyňa pritom podrobne neuvádza, ako by samotná skutočnosť, že iné podniky poskytujú podobné nástroje, umožňovala vyvrátiť predpoklad stanovený v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA.

141 V siedmom rade prístup Komisie vedie k rozdielnemu zaobchádzaniu so službou Messenger v porovnaní s tým, ako sa zaobchádzalo s inými podnikmi a ich službami, na ktoré sa tiež vzťahovali postupy DMA, a to konkrétne so službou internetového prehliadača spoločnosti Samsung a so službou iMessage spoločnosti Apple, pretože v prípade týchto služieb Komisia akceptovala argumenty podobné argumentom uvádzaným žalobkyňou. Pokiaľ ide o službu Gmail spoločnosti Alphabet a službu Outlook spoločnosti Microsoft, prístup Komisie je nekoherentný, keďže Komisia konštatovala, že vo vzťahu k týmto službám boli predložené dostatočne podložené argumenty na to, aby nimi došlo k vyvráteniu predpokladu stanoveného v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA, a to bez ohľadu na skutočnosť, že tieto služby zahŕňali niekoľko miliónov komerčných a koncových používateľov.

142 Po prvé však žalobkyňa nevysvetlila, v čom je jej situácia, pokiaľ ide o službu Messenger, porovnateľná so situáciou podnikov prevádzkujúcich iný typ ZPS, ako napríklad so spoločnosťou Samsung, pokiaľ ide o jej internetový prehliadač.

143 Po druhé, pokiaľ ide o služby iMessage spoločnosti Apple, Gmail spoločnosti Alphabet a Outlook spoločnosti Microsoft, žalobkyňa nepreukázala, že – odhliadnuc od toho, že išlo o rovnaký typ ZPS – ich situácia bola porovnateľná so situáciou služby Messenger. Okrem toho porovnanie so službou Gmail spoločnosti Alphabet a Outlook spoločnosti Microsoft vychádza len z toho, že tieto služby majú určitý počet komerčných a koncových používateľov, a to bez toho, aby boli zohľadnené všetky okolnosti, za ktorých boli tieto služby prevádzkované.

144 Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je potrebné zamietnuť argumenty, ktoré žalobkyňa predložila na vyvrátenie predpokladu stanoveného v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA.

145 Preto je potrebné prvú výhradu tretej časti prvého žalobného dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.

– O druhej výhrade týkajúcej sa požiadavky, podľa ktorej je Messenger „sam[a] osebe“ dôležitou bránou prístupu

146 Žalobkyňa tvrdí, že v článku 3 ods. 9 DMA pojem „sam[y] osebe“ znamená, že každá ZPS sa musí posudzovať samostatne a osobitne, a to aj pokiaľ ide o výpočet počtu koncových používateľov na účely posúdenia prahových hodnôt stanovených v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA. Žalobkyňa v podstate tvrdí, že Komisia teda bola povinná uplatniť takú metódu výpočtu koncových používateľov služby Messenger, ktorá zohľadňuje len koncových používateľov, ktorí túto službu používali odlišným spôsobom než ako funkcionalitu – spočívajúcu v online diskusii – online služby sociálnej siete Facebook. Odlišný prístup, ktorý Komisia zvolila v napadnutom rozhodnutí, znamená to, že došlo k zahrnutiu používateľov inej ZPS, čo teda vedie k dvojitému započítaniu používateľov.

147 Okrem toho, pokiaľ ide o počet aktívnych komerčných používateľov, Komisii nemôže stačiť len to, že sa oprie o údaje týkajúce sa jedného týždňa roku 2020.

148 Komisia, ktorú podporuje Francúzska republika, s tvrdeniami žalobkyne nesúhlasí.

149 Ako bolo uvedené v bode 113 vyššie, podľa článku 3 ods. 2 písm. b) DMA sa predpokladá, že podnik spĺňa podmienku poskytovania ZPS, ktorá je dôležitou bránou prístupu, ak mala uvedená ZPS v priebehu posledného finančného roka mesačne aspoň 45 miliónov aktívnych koncových používateľov usadených alebo nachádzajúcich sa v Únii a ročne aspoň 10 000 aktívnych komerčných používateľov usadených v Únii.

150 Podľa článku 3 ods. 9 DMA „v prípade každého podniku označeného za strážcu prístupu podľa odseku 4 alebo 8 Komisia v rozhodnutí o označení uvedie príslušné [ZPS], ktoré sa poskytujú v rámci tohto podniku a ktoré sú sam[y] osebe dôležitou bránou prístupu komerčných používateľov ku koncovým používateľom, ako sa uvádza v odseku 1 písm. b)“.

151 V prvom rade treba uviesť, že pojem „sam[y] osebe“ uvedený v článku 3 ods. 9 DMA neznamená, že Komisia bola povinná uplatniť metódu výpočtu koncových používateľov služby Messenger, ktorá zohľadňovala výlučne len tých koncových používateľov, ktorí túto službu využívali osobitne, a nie ako funkcionalitu – spočívajúcu v online diskusii – online služby sociálnej siete Facebook.

152 Článok 2 bod 20 DMA totiž stanovuje, že „koncový používateľ“ je „každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá využíva [ZPS] a nie je komerčným používateľom“. Podľa bodu 21 toho istého článku je komerčným používateľom „každá fyzická alebo právnická osoba konajúca v rámci svojej obchodnej alebo odbornej činnosti, ktorá využíva [ZPS] na poskytovanie alebo pri poskytovaní tovaru alebo služieb koncovým používateľom“.

153 V odôvodnení 20 DMA sa uvádza:

„… Aktívni koncoví používatelia a komerční používatelia by sa mali identifikovať a spočítať tak, aby primerane reprezentovali úlohu a dosah dotknutej konkrétnej [ZPS]. S cieľom poskytnúť strážcom prístupu právnu istotu by sa v prílohe k tomuto nariadeniu mali stanoviť prvky na určenie počtu aktívnych koncových používateľov a komerčných používateľov pre každú [ZPS]. …“

154 Pokiaľ ide o aktívnych koncových používateľov NIICS, v tabuľke uvedenej v bode E s názvom „Osobitné vymedzenia pojmov“ prílohy k DMA sa uvádza, že týmito používateľmi sú používatelia, „ktorí aspoň raz za mesiac iniciovali komunikáciu prostredníctvom [NIICS] alebo sa na nej akýmkoľvek spôsobom zúčastnili“.

155 Podľa definície „koncového používateľa“ NIICS stanovenej v prílohe k DMA tak platí, že na to, aby sa určitý subjekt považoval za aktívneho koncového používateľa na účely článku 3 ods. 2 písm. b) DMA, postačuje, že používa službu Messenger, to znamená, že aspoň raz za mesiac iniciuje komunikáciu alebo sa na nej zúčastní, a to bez ohľadu na to, či používa akúkoľvek inú služby alebo ZPS. Ak by sa zohľadnila, ako to navrhuje žalobkyňa, len časť týchto používateľov, konkrétne tých, ktorých účet na Facebooku je deaktivovaný, alebo tých, ktorí používali „len službu Messenger“, neumožňovalo by to „primerane reprezentova[ť] úlohu a dosah“ služby Messenger, ako to vyžaduje odôvodnenie 20 DMA.

156 V druhom rade z odôvodnenia 197 napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Komisia zohľadnila počet mesačných aktívnych koncových používateľov služby Messenger. Komisia tak zohľadnila používateľov, ktorí využívali službu Messenger, a to, či títo používali alebo nepoužívali aj inú službu, predovšetkým online sociálnu sieť Facebook, na to nemala žiadny vplyv.

157 V tejto súvislosti, ako je uvedené v bode 98 vyššie, odôvodnenie 64 DMA výslovne odkazuje na skutočnosť, že strážcovia prístupu často poskytujú NIICS v rámci platformového ekosystému. Je teda možné, aby sa NIICS poskytovali integrovaným spôsobom spolu so ZPS typu online sociálna sieť a aby v takejto konfigurácii časť koncových používateľov používala obe ZPS. Bez ohľadu na túto konfiguráciu časť D bod 2 písm. c) i) prílohy k DMA ukladá podnikom poskytujúcim jednu alebo viacero ZPS povinnosť považovať služby, ktoré ponúkajú integrovaným spôsobom, ale ktoré nepatria do rovnakej kategórie ZPS podľa článku 2 bodu 2 DMA, za samostatné ZPS (pozri

bod 79 vyššie). Okrem toho časť A bod 3 prílohy k DMA stanovuje, že „tá istá fyzická alebo právnická osoba môže súčasne byť ‚aktívnym koncovým používateľom' alebo ‚aktívnym komerčným používateľom' pre rôzne [ZPS]". Komisia teda tieto ustanovenia uplatnila správne, keď vypočítala počet aktívnych koncových používateľov služby Messenger bez toho, aby zohľadnila to, či tí istí používatelia okrem toho používali alebo nepoužívali ZPS typu online sociálna sieť Facebook.

158 V treťom rade, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého Komisia na účely výpočtu počtu aktívnych komerčných používateľov služby Messenger nemohla vychádzať len z počtu komerčných používateľov tejto služby počas jedného týždňa roka 2020, treba poukázať na to, že prináleží dotknutému podniku, aby identifikoval a vypočítal počet aktívnych koncových používateľov a aktívnych komerčných používateľov, ako to vyplýva z časti A bodu 1 prílohy k DMA. Ako sa uvádza v bodoch 4.1 a 4.2 prílohy I k vykonávaciemu nariadeniu Komisie (EÚ) 2023/814 zo 14. apríla 2023 o podrobných pravidlách vedenia určitých konaní Komisiou podľa [DMA] (Ú. v. EÚ L 102, 2023, s. 6), tieto údaje mali byť zahrnuté v oznámení. Okrem toho, hoci teda prináleží v prvom rade dotknutému podniku, aby dosiahol čo najlepší odhad, pokiaľ ide o výpočet počtu komerčných používateľov a koncových používateľov, Komisii nič nebráni v tom, aby od podniku poskytujúceho ZPS vyžadovala, aby poskytol všetky informácie potrebné na identifikáciu aktívnych komerčných používateľov alebo aktívnych koncových používateľov a na výpočet ich počtu.

159 V prejednávanej veci práve samotná žalobkyňa spolu so svojím oznámením poskytla predmetné údaje týkajúce sa septembra 2020, ktoré boli na žiadosť Komisie extrapolované za roky 2020 až 2022. Okrem toho v odôvodnení 199 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že žalobkyňa nepredložila žiadny iný odhad ani žiadny iný údaj, na ktorých by takýto odhad mohol byť založený.

160 Vzhľadom na vyššie uvedené Komisia v odôvodnení 202 napadnutého rozhodnutia správne konštatovala, že výpočet počtu aktívnych komerčných používateľov služby Messenger bol založený na čo najlepšom odhade a na tomto základe mohla konštatovať, že prahová hodnota stanovená v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA bola dosiahnutá, pokiaľ ide o komerčných používateľov.

161 Vo štvrtom rade treba odmietnuť tvrdenie žalobkyne týkajúce sa údajného odrádzania od ďalšieho technologického vývoja. V tejto súvislosti žalobkyňa tvrdí, že metóda, ktorú Komisia použila na výpočet počtu aktívnych konečných používateľov služby Messenger, odrádza od vývoja dodatočných samostatných funkcionalít v rámci služby, keďže tieto funkcionality možno kvalifikovať ako osobitné ZPS, podliehajúce povinnostiam DMA. Žalobkyňa však z právneho hľadiska dostatočne nevysvetľuje dôvody, pre ktoré by sa takéto odrádzanie, – za predpokladu, že by bolo preukázané – malo zohľadniť v rámci procesu označenia podniku za strážcu prístupu v zmysle DMA. V tejto súvislosti je pravda, ako vyplýva predovšetkým z odôvodnenia 107 DMA, že cieľom DMA je zabezpečiť súťažeschopný a spravodlivý digitálny sektor ako taký a konkrétne súťažeschopné a spravodlivé ZPS, s cieľom okrem iného podporovať inováciu. Treba však konštatovať, že článok 3 DMA týkajúci sa označenia strážcov prístupu nestanovuje medzi kritériami tohto označenia zohľadnenie technologických inovácií.

162 Preto je potrebné druhú výhradu tretej časti prvého žalobného dôvodu zamietnuť ako nedôvodnú.

– O tretej výhrade založenej na tom, že Komisia postupovala nesprávne, keď nezačala prieskum trhu

163 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia nemohla dospieť k záveru, že Messenger je dôležitou bránou prístupu, bez začatia prieskumu trhu na základe článku 17 ods. 1 alebo 3 DMA. Podľa žalobkyne vzhľadom na to, že žalobkyňa predložila dostatočne podložené argumenty, ktoré preukazovali, že Messenger sama osebe nepredstavovala dôležitú bránu prístupu, Komisia mala na základe DMA a zásady riadnej správy vecí verejných povinnosť podrobnejšie preskúmať všetky relevantné skutočnosti. Okrem toho sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia a nesprávneho posúdenia, keď vyjadrila, že článok 17 ods. 1 DMA sa týka začatia prieskumu trhu len vo vzťahu k situáciám, v ktorých ZPS nedosahuje kvantitatívne prahové hodnoty stanovené v článku 3 ods. 2 DMA.

164 Komisia, ktorú podporuje Francúzska republika, s tvrdeniami žalobkyne nesúhlasí.

165 Podľa článku 17 ods. 1 DMA Komisia „môže uskutočniť prieskum trhu na účely preskúmania toho, či by podnik poskytujúci [ZPS] mal byť označený za strážcu prístupu podľa článku 3 ods. 8, alebo s cieľom identifikovať [ZPS], ktoré sa majú uviesť v rozhodnutí o označení podľa článku 3 ods. 9“, a „usiluje [sa] ukončiť prieskum trhu do 12 mesiacov odo dňa [začatia tohto prieskumu trhu]“.

166 Podľa článku 17 ods. 3 DMA, „ak podnik poskytujúci [ZPS] dosiahol prahové hodnoty uvedené v článku 3 ods. 2, ale predložil dostatočne podložené argumenty v súlade s článkom 3 ods. 5, ktorými zjavne spochybnil predpoklad uvedený v článku 3 ods. 2, Komisia sa usiluje ukončiť prieskum trhu do piatich mesiacov odo dňa [začatia tohto prieskumu trhu]“.

167 Zo znenia ustanovení uvedených v bodoch 165 a 166 vyššie vyplýva, že tieto ustanovenia sa týkajú odlišných situácií.

168 V prípade uvedenom v článku 17 ods. 1 DMA je potrebné preskúmať, či má dôjsť k označeniu podniku v súlade s článkom 3 ods. 8 DMA, alebo či sa majú identifikovať ZPS, ktoré sa majú uviesť v rozhodnutí o označení podľa článku 3 ods. 9 DMA, a to bez ohľadu na to, že daný podnik alebo daná ZPS nedosahujú prahové hodnoty stanovené v článku 3 ods. 2 DMA. Odkaz na článok 3 ods. 9 DMA uvedený v článku 17 ods. 1 tohto nariadenia sa teda vzťahuje na situácie, v ktorých niektoré ZPS podniku dosahujú uvedené prahové hodnoty, zatiaľ čo iné ZPS ich nedosahujú. V týchto prípadoch má Komisia možnosť začať prieskum trhu na základe článku 17 ods. 1 DMA s cieľom posúdiť, či tieto služby spĺňajú požiadavky uvedené v článku 3 ods. 1 DMA.

169 Naopak, prípad uvedený v článku 17 ods. 3 DMA sa uplatňuje na podniky poskytujúce ZPS, ktoré dosahujú prahové hodnoty stanovené v článku 3 ods. 2 DMA. V tomto prípade treba preskúmať, či podnik predložil dostatočne podložené argumenty podľa článku 3 ods. 5 DMA, t. j. argumenty, ktorých cieľom je preukázať, že výnimočne, aj keď tento podnik dosahuje všetky prahové hodnoty stanovené v predmetnom ustanovení, vzhľadom na okolnosti, za ktorých ZPS funguje, daný podnik nespĺňa požiadavky uvedené v článku 3 ods. 1 DMA.

170 Na podniky poskytujúce ZPS, ktoré dosahujú prahové hodnoty stanovené v článku 3 ods. 2 DMA, ako je to v prípade žalobkyne, pokiaľ ide o službu Messenger, sa preto článok 17 ods. 1 DMA nevzťahuje.

171 Pokiaľ ide o tvrdenie, že Komisia mala začať prieskum trhu podľa článku 17 ods. 3 DMA, treba konštatovať, ako vyplýva z preskúmania prvej a druhej výhrady tretej časti prvého žalobného dôvodu, že Komisia správne konštatovala, že žalobkyňa nepredložila dostatočne podložené argumenty na preukázanie toho, že výnimočne, aj keď dosiahla všetky prahové hodnoty stanovené v článku 3 ods. 2 DMA, vzhľadom na okolnosti, za ktorých služba Messenger pôsobila, táto služba nespĺňala požiadavky uvedené v článku 3 ods. 1 DMA. Podmienky stanovené v článku 17 ods. 3 DMA na začatie prieskumu trhu tak v každom prípade neboli splnené a tvrdenie žalobkyne sa teda musí zamietnuť.

172 Pokiaľ ide o údajnú absenciu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia na základe toho, že Komisia nevysvetlila dôvody, ktoré ju viedli k tomu, že nezačala prieskum trhu, treba poukázať na to, že pokiaľ ide o uplatnenie článku 17 ods. 1 DMA, Komisia v odôvodneniach 215 až 218 napadnutého rozhodnutia vysvetlila dôvody, pre ktoré nebola povinná začať prieskum trhu na základe tohto ustanovenia, ktoré sa nevzťahovalo na prípad služby Messenger, ako to bolo potvrdené v bode 170 vyššie. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozhodnutia Komisie nezačať prieskum trhu podľa článku 17 ods. 3 DMA, v odôvodneniach 215 až 232 napadnutého rozhodnutia, Komisia – ako bolo uvedené v bodoch 115 až 144 vyššie – posúdila argumenty žalobkyne predložené podľa článku 3 ods. 5 DMA a dospela k záveru, že uvedené argumenty neboli dostatočne podložené na to, aby zjavne spochybnili predpoklady stanovené v článku 3 ods. 2 DMA, a teda mohli byť zamietnuté bez toho, aby došlo k začatiu prieskumu trhu podľa článku 17 ods. 3 DMA. Keďže tieto vysvetlenia sú v súlade s judikatúrou citovanou v bode 53 vyššie jasné a jednoznačné, argumentáciu žalobkyne treba zamietnuť.

173 Okrem toho treba zamietnuť tvrdenia žalobkyne založené na údajnom rozdielnom zaobchádzaní v porovnaní s tým, aký prístup bol uplatnený pri službách Bing, Edge a Microsoft Advertising spoločnosti Microsoft, ako aj pri službe iMessage spoločnosti Apple, v rozhodnutiach začať vo vzťahu k nim prieskum trhu na základe článku 17 ods. 3 DMA.

174 Ako je totiž uvedené v bodoch 64 a 65 vyššie, jednak je Komisia povinná vykonať individualizovanú analýzu okolností vlastných každej jednotlivej veci, pričom nie je viazaná skoršími rozhodnutiami, ktoré sa týkajú iných hospodárskych subjektov alebo iných ZPS, a jednak platí, že všeobecná zásada rovnosti zaobchádzania sa uplatňuje na porovnateľné situácie.

175 V prejednávanej veci pritom v prvom rade zo znenia článku 3 ods. 5 DMA vyplýva, že Komisia „môže“ začať prieskum trhu za okolností stanovených v článku 17 ods. 3 DMA, čo znamená, že v tejto súvislosti disponuje voľnou úvahou.

176 Pokiaľ ide ďalej o služby Bing, Edge a Microsoft Advertising, ktoré navyše nepatria do rovnakej kategórie ZPS ako Messenger, žalobkyňa nevysvetlila dôvody, na základe ktorých by sa tieto služby nachádzali v situácii porovnateľnej so situáciou služby Messenger.

177 Napokon, pokiaľ ide o službu iMessage, treba poukázať na to, že Komisia rozhodla o začatí prieskumu trhu týkajúceho sa tejto služby po tom, čo dospela k záveru, že Apple predložila dostatočne podložené argumenty, ktorými došlo k zjavnému spochybneniu predpokladov stanovených v článku 3 ods. 2 DMA. Ako pritom bolo uvedené v bodoch 115 až 144 vyššie, žalobkyňa takéto argumenty nepredložila.

178 Tretiu výhradu, a teda aj tretiu časť prvého žalobného dôvodu teda treba zamietnuť.

O štvrtej časti založenej na porušení práva na obhajobu

179 Žalobkyňa tvrdí, že Komisia porušila jej právo na obhajobu, keď uviedla nové dôkazy, z ktorých vychádzala v napadnutom rozhodnutí, bez toho, aby jej dala možnosť vyjadriť sa k nim v rámci správneho konania.

180 Komisia, ktorú podporuje Francúzska republika, proti tvrdeniam žalobkyne namieta.

181 Bez ohľadu na skutočnosť, že rozhodnutia prijaté na základe článku 3 ods. 5 druhého pododseku DMA, akým je aj napadnuté rozhodnutie, nie sú spomenuté v článku 34 ods. 1 DMA, nazvanom „Právo na vypočutie a prístup k spisu“, súdu Únie prináleží zaručiť všetky práva strážcov prístupu na obhajobu vrátane ich práva byť vypočutý (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 17. júla 2024, Bytedance/Komisia, T-1077/23, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:478, body 340 až 343).

182 Právo byť vypočutý zaručuje každému možnosť oznámiť účinne a efektívne svoj názor v priebehu správneho konania, a to skôr, ako bude prijaté akékoľvek rozhodnutie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť jeho záujmy (pozri rozsudok zo 17. júla 2024, Bytedance/Komisia, T-1077/23, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:478, bod 344 a citovanú judikatúru).

183 Komisia teda nemôže tvrdiť, že na základe toho, že do predbežného stanoviska zahrnula „hlavné potenciálne sporné body týkajúce sa niektorých kľúčových otázok zahrnutých v oznámení“ a „hlavné argumenty, na základe ktorých sa [jej] predbežné zistenia… odlišovali od tých, ktoré [žalobkyňa] uviedla vo svojom oznámení“, išla nad rámec úrovne ochrany práva byť vypočutý, stanovenej v DMA. Keďže sa totiž právo byť vypočutý vzťahuje na všetky skutkové alebo právne okolnosti, ktoré tvoria základ rozhodovacieho aktu, Komisia mala povinnosť vypočuť žalobkyňu k uvedeným bodom.

184 Právo byť vypočutý sa síce vzťahuje na všetky skutkové alebo právne okolnosti, ktoré tvoria základ rozhodovania, no nevzťahuje sa na konečné stanovisko, ktoré má správny orgán v úmysle prijať (pozri rozsudok zo 17. júla 2024, Bytedance/Komisia, T-1077/23, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:478, bod 349 a citovanú judikatúru).

185 V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že žalobkyňa bola pred prijatím napadnutého rozhodnutia viackrát vypočutá. Predovšetkým tak medzi žalobkyňou a Komisiou pred oznámením došlo k najmenej šiestim stretnutiam, ktoré sa uskutočnili 26. októbra, 8. a 15. decembra 2022, 9. januára, 16. mája a 6. júna 2023. Okrem toho zo spisu vyplýva, že počas obdobia predchádzajúceho uvedenému oznámeniu bolo žalobkyni zaslaných najmenej sedem žiadostí o predloženie informácií. Následne po predložení oznámenia, ku ktorému došlo 3. júla 2023, Komisia 26. júla 2023 zaslala žalobkyni predbežné stanovisko a poskytla jej možnosť vyjadriť svoje stanovisko, čo žalobkyňa urobila dvomi listami, a to z 3. a 13. augusta 2023.

186 Žalobkyňa však tvrdí, že napriek korešpondencii uvedenej v bode 185 vyššie nemala príležitosť predložiť svoje pripomienky k tvrdeniam a dôkazom obsiahnutým v poznámkach pod čiarou 144 až 148, 151, 154, 158 a 193 až 195 napadnutého rozhodnutia, ktoré slúžia ako základ v odôvodneniach 177, 179, 180, 221 a 222 uvedeného rozhodnutia.

187 V prvom rade v poznámkach pod čiarou 144 až 148 a 151 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa nachádzajú v odôvodnení 177 uvedeného rozhodnutia, Komisia uviedla tvrdenia a dôkazy na podporu svojho stanoviska, podľa ktorého sa Messenger vyvíjala s cieľom stať sa NIICS, ktorá je službou osobitnou od ZPS typu online sociálna sieť Facebook. V uvedených poznámkach pod

čiarou Komisia uviedla, že boli vyvinuté osobitné aplikácie Messenger pre mobilné zariadenia používajúce operačné systémy iOS a Android (poznámka pod čiarou 144), pre Windows a iMac (poznámka pod čiarou 145), pre iPady (poznámka pod čiarou 146) a pre zariadenia rozšírenej reality patriace žalobkyni (poznámka pod čiarou 147) a že existuje internetová stránka žalobkyne venovaná službe Messenger (poznámka pod čiarou 148). Okrem toho v poznámke pod čiarou 151 Komisia citovala verejné vyhlásenie generálneho riaditeľa (CEO) žalobkyne, v ktorom tento uviedol službu Messenger ako príklad na ilustráciu svojho tvrdenia, že niektoré funkcionality Facebooku sa vyvinuli s cieľom stať sa „odlišným zážitkom“.

188 Odôvodnenie 177 napadnutého rozhodnutia zapadá do rámca posúdenia Komisie, podľa ktorého je Messenger ZPS typu NIICS, a nielen jednoduchou funkcionalitou online diskusie ZPS typu online sociálna sieť Facebook. V uvedenom odôvodnení Komisia konkrétne konštatovala, že Messenger sa vyvíjal s cieľom stať sa NIICS, ktorá je službou osobitnou od ZPS typu online sociálna sieť Facebook.

189 Otázka vývoja služby Messenger s cieľom stať sa osobitnou ZPS typu NIICS však počas správneho konania bola prediskutovaná. Konkrétne boli tvrdenia, ktoré sú uvedené v odôvodnení 177 napadnutého rozhodnutia, zahrnuté do bodu 39 písm. d) predbežného stanoviska. Žalobkyňa odpovedala na uvedené tvrdenia konkrétne v bode 3.9 písm. a) bode ii) svojho listu z 3. augusta 2023. Žalobkyňa teda mala príležitosť predložiť svoje pripomienky k stanovisku Komisie, ktoré bolo podložené predovšetkým dôkazmi uvedenými v poznámkach pod čiarou 144 až 148 a 151, podľa ktorých sa Messenger v skutočnosti vyvíjala s cieľom stať sa osobitnou ZPS.

190 V každom prípade boli predmetné poznámky pod čiarou doplnkové vo vzťahu k dôkazom, ktorými sa malo preukázať, že Messenger sa vyvíjala s cieľom stať sa osobitnou ZPS. Komisia totiž v odôvodneniach 176 až 182 napadnutého rozhodnutia tvrdila, že Messenger je odlišnou osobitnou ZPS, opierajúc sa pritom o iné tvrdenia a dôkazy, vo vzťahu ku ktorým žalobkyňa netvrdí, že nemala možnosť predložiť svoje pripomienky, a ktorými sú konkrétne tie tvrdenia a dôkazy, ktoré sú uvedené v poznámkach pod čiarou 149, 150, 152, 153, 155 až 157 a 160 napadnutého rozhodnutia, ako aj v odôvodneniach 176 až 182 tohto rozhodnutia.

191 V druhom rade v poznámke pod čiarou 154 napadnutého rozhodnutia, ktorá sa nachádza v odôvodnení 179 uvedeného rozhodnutia, Komisia ako argument citovala stránku webového sídla Facebook týkajúcu sa možnosti používať Messenger ako komunikačný kanál na Instagrame namiesto funkcionality Instagram Direct.

192 Odôvodnenie 179 napadnutého rozhodnutia zapadá do rámca posúdenia Komisie, podľa ktorého Meta vo svojej vlastnej obchodnej komunikácii, ako aj v komunikácii pre investorov a používateľov plánovala, prezentovala a nastavila službu Messenger ako osobitnú ZPS. Konkrétne v uvedenom odôvodnení Komisia okrem iného konštatovala, že z uvedenej komunikácie vyplýva, že údajne inherentný vzťah medzi službou Messenger a online sociálnou sieťou Facebook nie je – v rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa – tak významný, a to vzhľadom na existenciu podobných vzťahov medzi uvedenou NIICS a inými službami spoločnosti Meta, predovšetkým medzi službou Messenger a Instagramom.

193 V tejto súvislosti treba po prvé poznamenať, že vzťah medzi službou Messenger a Facebookom bol predmetom diskusie v správnom konaní. V bode 39 písm. d) *in fine* predbežného stanoviska totiž Komisia spochybnila tvrdenie žalobkyne týkajúce sa uvedeného vzťahu. Okrem toho Komisia prostredníctvom žiadostí o predloženie informácií z 9. marca a 30. mája 2023 položila žalobkyni otázky týkajúce sa možnosti používať službu Messenger na Instagrame. Žalobkyňa tak mala

príležitosť predložiť svoje pripomienky ku skutkovým zisteniam uvedeným v odôvodnení 179 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa týkajú možnosti použiť Messenger na komunikáciu na Instagrame, a dôsledkov, ktoré z toho možno vyvodiť, pokiaľ ide o vzťah medzi službou Messenger a Facebookom.

194 Po druhé záver Komisie vyvodený v odôvodnení 179, podľa ktorého vzťah medzi Facebookom a službou Messenger nie je taký významný, ako tvrdí žalobkyňa, sa opieral o iné tvrdenia a dôkazy, vo vzťahu ku ktorým žalobkyňa netvrdí, že nemala príležitosť predložiť svoje pripomienky, a ktoré sú konkrétne uvedené v poznámkach pod čiarou 152, 153, 155 a 156 napadnutého rozhodnutia.

195 Po tretie, ako vyplýva z bodu 23 odpovede žalobkyne na žiadosť o predloženie informácií z 9. marca 2023, ako aj z bodu 23 písm. c) jej odpovede na žiadosť o predloženie informácií z 30. mája 2023, žalobkyňa v rámci správneho konania nespochybnila, že bolo možné použiť službu Messenger ako komunikačný kanál na Instagrame namiesto funkcionality Instagram Direct.

196 V treťom rade v poznámke pod čiarou 158 napadnutého rozhodnutia, ktorá sa nachádza v odôvodnení 180 uvedeného rozhodnutia, Komisia citovala ako dôkaz verejné vyhlásenie žalobkyne pochádzajúce z telekonferencie o výsledkoch (*earnings call*), v ktorom sa uvádza, že Messenger predstavuje dobrú príležitosť na veľké speňaženie.

197 Odôvodnenie 180 napadnutého rozhodnutia tiež zapadá do rámca posúdenia Komisie, podľa ktorého Meta vo svojej vlastnej obchodnej komunikácii, ako aj v komunikácii určenej investorom a používateľom plánovala, prezentovala a nastavila službu Messenger ako osobitnú ZPS. Konkrétne v uvedenom odôvodnení Komisia okrem iného konštatovala, že žalobkyňa v oznámeniach určených investorom zdôrazňovala možnosti speňaženia služby Messenger ako takej, pričom odkazovala na reklamné nástroje „kliknite pre zaslanie správy“ a na platenú službu zasielania správ.

198 V tejto súvislosti po prvé otázka stratégie nastavenia služby Messenger ako osobitnej služby, ktorá vyplývala konkrétne z oznámení spoločnosti Meta určených investorom, bola predmetom diskusie počas správneho konania. V bode 39 písm. d) predbežného stanoviska totiž Komisia konštatovala, že Meta vypracovala stratégiu, ktorej cieľom bolo nastaviť Messenger ako osobitnú službu, pričom vychádzala z oznámení tejto spoločnosti obchodnej a finančnej povahy adresovaných jej používateľom a investorom. V poznámke pod čiarou 59 predbežného stanoviska tak Komisia citovala príklad takéhoto oznámenia, a to formulár 10-K za účtovné obdobie skončené k 31. decembra 2022, ktorý je tiež spomenutý v poznámke pod čiarou 157 napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa reagovala na uvedené tvrdenie konkrétne v bode 3.9 svojho listu z 3. augusta 2023.

199 Po druhé Komisia v odôvodnení 180 napadnutého rozhodnutia tvrdila, že Meta vo svojej stratégii nastavila Messenger ako osobitnú ZPS, pričom sa opierala o dôkaz uvedený v poznámke pod čiarou 157 napadnutého rozhodnutia, vo vzťahu ku ktorému žalobkyňa netvrdí, že nemala príležitosť predložiť svoje pripomienky.

200 Po tretie, ako vyplýva z bodu 3.9 listu žalobkyne z 3. augusta 2023, žalobkyňa v rámci správneho konania nespochybnila to, že Meta vyvinula stratégiu spočívajúcu v nastavení služby Messenger ako osobitnej služby, ale spochybnila len relevantnosť zohľadnenia uvedenej stratégie na účely kvalifikácie služby Messenger ako NIICS na účely DMA.

201 Po štvrté v poznámke pod čiarou 193 napadnutého rozhodnutia, ktorá sa nachádza v odôvodnení 221 uvedeného rozhodnutia, Komisia citovala ako dôkaz prieskum spoločnosti Statista, ako aj správu orgánu BEREC o vnímaní a správaní spotrebiteľov v Európskej únii na digitálnych komunikačných platformách. Pokiaľ ide o prieskum spoločnosti Statista, žalobkyňa tvrdí, že Komisia bez toho, aby jej poskytla príležitosť predložiť svoje pripomienky, použila tento dôkaz na účely preukázania toho, že Messenger „vo veľmi veľkej miere“ prekročila kvantitatívne prahové hodnoty uplatniteľné na účely označenia za dôležitú bránu prístupu.

202 Odôvodnenie 221 napadnutého rozhodnutia je súčasťou analýzy vyvrátenia predpokladu stanoveného v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA, pričom Komisia konštatovala, že Messenger je jednou z najpoužívanejších online komunikačných služieb v Únii.

203 V tejto súvislosti bola po prvé otázka postavenia služby Messenger vo vzťahu k ostatným komunikačným službám predmetom diskusie počas správneho konania. V bode 47 písm. b) predbežného stanoviska totiž Komisia poznamenala, že podľa verejných správ a ďalších verejne dostupných zdrojov je Meta jedným z poskytovateľov najpoužívanejších komunikačných služieb v Únii. Okrem toho v poznámke pod čiarou 77 predbežného stanoviska Komisia citovala správu orgánu BEREC zmienenú v poznámke pod čiarou 193 napadnutého rozhodnutia. Žalobkyňa predložila pripomienky k tomuto dôkazu konkrétne v bode 3.17 svojho listu z 3. augusta 2023.

204 Po druhé skutočnosť, že Messenger prekročila kvantitatívne prahové hodnoty vo „veľmi veľkej miere“, je preukázaná údajmi týkajúcimi sa komerčných používateľov a koncových používateľov uvedenej služby, ktoré Komisii oznámila žalobkyňa, pričom správa spoločnosti Statista slúžila len na potvrdenie týchto iných dôkazov. Okrem toho zamietnutie zo strany Komisie, pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že Messenger nepredstavuje dôležitú bránu prístupu, nie je založené výlučne na skutočnosti, že táto služba výrazne prekročila uplatniteľné prahové hodnoty, ale aj na tvrdeniach a dôkazoch, vo vzťahu ku ktorým žalobkyňa netvrdí, že nemala príležitosť predložiť svoje pripomienky – predovšetkým na správe orgánu BEREC, ktorá preukazuje, že Messenger je po WhatsApp druhou komunikačnou aplikáciou v krajinách, ktoré boli predmetom prieskumu –, ako aj na výraznej miere penetrácie služby Messenger medzi koncovými používateľmi v Únii.

205 V piatom rade, pokiaľ ide o odôvodnenie 222 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa zakladá na dôkazoch uvedených v poznámkach pod čiarou 194 a 195 uvedeného rozhodnutia, treba uviesť, že toto je tiež súčasťou analýzy vyvrátenia predpokladu stanoveného v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA. Komisia konkrétne konštatovala, že Messenger ponúkala komerčným používateľom nástroje na to, aby mohli komunikovať s koncovými používateľmi. V poznámke pod čiarou 194 Komisia citovala webovú stránku spoločnosti Meta, ktorá potvrdila, že predmetné nástroje boli ponúkané. Komisia tiež konštatovala, že Meta ponúkala podnikom reklamné nástroje, ktorých cieľom bolo, aby používatelia boli nasmerovaní na konverzáciu cez Messenger, a že takéto kampane predstavovali významný zdroj príjmov spoločnosti Meta. V poznámke pod čiarou 195 Komisia na podporu konštatovania, že reklamné nástroje „kliknite pre zaslanie správy“ poskytované v rámci služby Messenger predstavovali pre Meta významný zdroj príjmov, citovala verejné vyhlásenie pochádzajúce z telekonferencie o výsledkoch, ako aj vyhlásenie CEO žalobkyne uvedené v novinovom článku.

206 V tejto súvislosti po prvé otázka nástrojov, ktoré Meta ponúkala komerčným používateľom v rámci služby Messenger, bola predmetom diskusie počas správneho konania. V bode 47 písm. a) a b) predbežného stanoviska už totiž Komisia uviedla, že žalobkyňa v rámci služby Messenger ponúka nástroje pre komerčných používateľov. Žalobkyňa reagovala na tento dôkaz konkrétne v bode 3.16 písm. d) svojho listu z 3. augusta 2023.

207 Po druhé žalobkyňa netvrdí, že nemala príležitosť predložiť svoje pripomienky k obsahu odôvodnenia 222 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorého ponúkala dodatočné nástroje na pripojenie sa k službe zasielania správ.

208 Po tretie, ako vyplýva z bodu 3.16 písm. d) listu žalobkyne z 3. augusta 2023, žalobkyňa v rámci správneho konania spochybnila len relevantnosť zohľadnenia skutočnosti, že v rámci služby Messenger ponúkala nástroje komerčným používateľom, a nie samotnú túto skutočnosť.

209 Vzhľadom na vyššie uvedené treba konštatovať, že právo žalobkyne byť vypočutý nebolo porušené. Štvrtú časť prvého žalobného dôvodu teda treba zamietnuť ako nedôvodnú, a preto musí byť prvý žalobný dôvod zamietnutý v celom rozsahu.

O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa kvalifikácie služby Marketplace ako ZPS predstavujúcej dôležitú bránu prístupu

210 Druhý žalobný dôvod sa člení na päť častí, z ktorých:

– prvý je založený na tom, že Komisia nesprávne vyložila a uplatnila článok 2 bod 5 DMA, keď službu Marketplace označila za ZPS typu OSS, predovšetkým vzhľadom na právne kritérium na účely posúdenia definície OSS, ktoré Komisia vypracovala v odôvodnení 266 napadnutého rozhodnutia a podľa ktorého na to, aby služba spĺňala túto definíciu, je potrebné, aby podniky mali „praktickú možnosť“ ponúkať tovar alebo služby spotrebiteľom,

– druhý žalobný dôvod je založený na tom, že aj keby Všeobecný súd v rámci prvej časti konštatoval, že právne kritérium uvedené v odôvodnení 266 napadnutého rozhodnutia je správne, v uvedenom rozhodnutí nie je preukázané, že Marketplace uvedené kritérium spĺňa, a to predovšetkým preto, že Komisia nesprávne opomenula zohľadniť zmeny, ku ktorým došlo 30. januára 2023, na základe ktorých Meta prestala poskytovať možnosť – ktorú mali k dispozícii podniky vo Francúzsku a Nemecku – používať svoju profesionálnu stránku na Facebooku na účely uverejňovania odkazov na určité kategórie výrobkov, konkrétne vozidlá a nehnuteľnosti, v rámci služby Marketplace,

– tretí žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nezohľadnila zmeny, ku ktorým došlo 31. júla 2023, na základe ktorých používatelia služby Marketplace nemohli v priebehu jedného mesiaca uverejniť celkovo viac ako 20 reklám v každej kategórii „výrobkov“, a mohli uverejniť len 5 reklám v každej z kategórií „vozidlá“, „náhradné diely a príslušenstvo k automobilom“ a „domy na predaj alebo prenájom“ (ďalej len „zmeny z 31. júla 2023“), o ktorých bola Komisia informovaná žalobkyňou pred prijatím napadnutého rozhodnutia,

– štvrtý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia nesprávne dospela k záveru, že Marketplace sama osebe predstavuje dôležitú bránu prístupu, pričom odmietla argumenty a dôkazy predložené žalobkyňou počas správneho konania podľa článku 3 ods. 5 DMA s odôvodnením, že zjavne nespochybňujú predpoklady stanovené v článku 3 ods. 2 DMA, a to bez začatia prieskumu trhu podľa článku 17 ods. 1 alebo 3 DMA,

– piaty žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia uviedla nové dôkazy po prvýkrát v napadnutom rozhodnutí, čím nie je splnená podstatná formálna náležitosť.

211 Všeobecný súd považuje za vhodné začať analýzou tvrdení týkajúcich sa časového rámca, ktorý Komisia zohľadnila v napadnutom rozhodnutí na účely kvalifikácie služby Marketplace ako OSS, a nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o zmeny z 31. júla 2023.

212 V rámci druhej a tretej časti druhého žalobného dôvodu žalobkyňa okrem iného tvrdí, že napadnuté rozhodnutie vzhľadom na to, že v ňom nie sú zohľadnené relevantné skutočnosti týkajúce sa služby Marketplace, ktoré vznikli v čase od januára 2023 do prijatia napadnutého rozhodnutia, konkrétne zmeny, ku ktorým došlo 30. januára, a zmeny z 31. júla 2023, alebo prinajmenšom vzhľadom na to, že im napadnuté rozhodnutie nepriznalo dostatočnú dôležitosť, toto rozhodnutie obsahuje nesprávne právne posúdenie a zjavne nesprávne posúdenie.

213 Komisia predovšetkým nesprávne konštatovala, že nebola povinná zohľadniť zmeny služby Marketplace, ktoré boli vykonané v roku 2023 pred prijatím napadnutého rozhodnutia, na účely určenia, či Marketplace mohla byť označená za ZPS typu OSS. Komisia sa tým, že uplatnila tento prístup, dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keďže článok 2 body 2 a 5 DMA sa má vykladať v tom zmysle, že uplatnenie týchto ustanovení sa musí zakladať na všetkých dôkazoch existujúcich v čase označenia. Komisia ďalej údajne porušila svoju povinnosť starostlivo a nestranne preskúmať spis, aby pri prijatí svojho rozhodnutia mala k dispozícii čo najúplnejšie a najspoľahlivejšie informácie a dôkazy.

214 Okrem toho žalobkyňa uvádza, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o označenie služby Marketplace za ZPS typu OSS. Navyše tvrdí, že Komisia tým, že nezohľadnila zmeny z 31. júla 2023, porušila svoju povinnosť riadnej správy vecí verejných. V odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania z 28. marca 2025, ktorým Všeobecný súd vyzval účastníkov konania, aby sa vyjadrili k otázke, či je napadnuté rozhodnutie dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o zmeny z 31. júla 2023, žalobkyňa dodala, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne seriózne odôvodnenie, ktoré by vysvetľovalo, prečo Komisia následne po tom, čo došlo k zmenám z 31. júla 2023, konštatovala, že v rámci služby Marketplace môže stále existovať značný počet komerčných používateľov, a už vôbec nie prečo alebo v akom rozsahu počet týchto používateľov odôvodňuje, aby sa táto služba považovala za dôležitú bránu prístupu pre týchto používateľov.

215 Okrem toho žalobkyňa uvádza, že zmeny z 31. júla 2023 mali za následok to, že žiadneho používateľa služby Marketplace už nemožno kvalifikovať ako *power seller* v zmysle ukazovateľa, ktorý je použitý v napadnutom rozhodnutí na účely identifikácie komerčných používateľov služby Marketplace, to znamená v tom zmysle, že je ním používateľ usadený alebo nachádzajúci sa v Únii, ktorý vytvoril aspoň 28 reklám počas najmenej jedného mesiaca finančného roka, pričom minimálne 80 % týchto reklám patrí do rovnakej kategórie (ďalej len „power seller“). Týmito zmenami totiž došlo k obmedzeniu počtu reklám na 20 v tej istej kategórii reklám a na 5 v každej z kategórií „vozidlá“, „náhradné diely a príslušenstvo k automobilom“ a „domy na predaj alebo prenájom“ v priebehu toho istého mesiaca. Marketplace už teda ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia nemala komerčných používateľov, v súlade s prístupom Komisie založeným na ukazovateli týkajúcom sa *power sellers*, z ktorého sa rozhodla vychádzať samotná Komisia. Napadnuté rozhodnutie preto nie je z právneho hľadiska dostatočne odôvodnené, pokiaľ ide o používanie služby Marketplace v režime B2C v dôsledku týchto zmien.

216 Pokiaľ ide o časový rámec uplatnený na účely kvalifikácie služby Marketplace ako OSS, Komisia vo svojom vyjadrení k žalobe zotrvala na stanovisku – vyjadrenom v odôvodnení 256 napadnutého rozhodnutia, ktoré sa nachádza v bode 5.6.1 tohto rozhodnutia venovanom kvalifikácii a vymedzeniu služby Marketplace –, podľa ktorého mala Komisia na účely označenia podľa

článku 3 DMA zohľadniť informácie za posledné tri finančné roky predchádzajúce spornému označeniu, t. j. za roky 2020 až 2022. Podľa tohto odôvodnenia preto skutočnosť, že Meta v januári 2023 vykonala zmeny a že plánovala vykonať ďalšie zmeny s cieľom obmedziť možnosť využívania služby Marketplace zo strany komerčných používateľov, nemala žiadny vplyv na záver Komisie, že Marketplace nie je platformou výlučne v režime C2C.

217 Okrem toho Komisia uviedla, že skutočne zohľadnila všetky dôkazy, ktoré mala k dispozícii v čase prijatia napadnutého rozhodnutia, a konkrétne zmeny z 31. júla 2023, na účely overenia toho, či Marketplace predstavuje OSS podľa článku 2 bodu 5 DMA. Argumentácia žalobkyne týkajúca sa relevantného časového rámca na účely posúdenia kvalifikácie ZPS je teda neúčinná.

218 Pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého rozhodnutia týkajúce sa zmien z 31. júla 2023, Komisia tvrdí, že v napadnutom rozhodnutí dostatočne vysvetlila dôvody opodstatňujúce jej stanovisko. Osobitne v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania z 28. marca 2025 Komisia tvrdila, že v odôvodneniach 256 až 262 uvedeného rozhodnutia sú uvedené dôvody, na základe ktorých zmeny z 31. júla 2023 nič nezmenili na jej posúdení, pokiaľ ide o skutočnosť, že žalobkyňa umožnila komerčným používateľom využívať službu Marketplace na účely ponúkania výrobkov spotrebiteľom, a teda skutočnosť, že Marketplace predstavuje OSS.

219 Článok 3 ods. 1 DMA stanovuje, že podnik sa označí za strážcu prístupu, ak spĺňa tieto tri kumulatívne požiadavky:

„a) má významný vplyv na vnútorný trh;

b) poskytuje základnú platformovú službu, ktorá je dôležitou bránou prístupu…;

c) má vo svojej činnosti pevne zakotvené a trvalé postavenie alebo je možné predpokladať, že takéto postavenie dosiahne v blízkej budúcnosti.“

220 Podľa článku 3 ods. 2 písm. b) DMA sa predpokladá, že podnik spĺňa požiadavku stanovenú v odseku 1 písm. b) tohto článku, ak poskytuje ZPS, ktorá mala v poslednom finančnom roku mesačne aspoň 45 miliónov aktívnych koncových používateľov usadených alebo nachádzajúcich sa v Únii a ročne aspoň 10 000 aktívnych komerčných používateľov usadených v Únii, ktorí sa identifikujú a spočítavajú v súlade s metodikou a ukazovateľmi stanovenými v prílohe k DMA.

221 Podľa článku 3 ods. 2 písm. c) DMA sa predpokladá, že podnik spĺňa požiadavku stanovenú v odseku 1 písm. c) tohto článku, ak prahové hodnoty uvedené v odseku 1 písm. b) uvedeného článku boli dosiahnuté v každom z posledných troch finančných rokov.

222 Vzhľadom na vyššie uvedené ustanovenia je pravda, ako v podstate uvádza Komisia v odôvodnení 265 napadnutého rozhodnutia, že otázka, či podnik dosiahol prahové hodnoty stanovené v článku 3 ods. 2 písm. c) DMA, si vyžaduje retrospektívne preskúmanie zahŕňajúce posledné tri finančné roky predchádzajúce označeniu.

223 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že DMA stanovuje systém regulácie *ex ante*, podľa ktorého by sa na komerčných a koncových používateľov ZPS poskytovaných strážcami prístupu, ktorých za takých označila Komisia, mali vzťahovať určité regulačné záruky (pozri v tomto zmysle odôvodnenie 7 DMA). Podľa článku 3 ods. 10 DMA tak podnik označený za strážcu musí splniť povinnosti stanovené v článkoch 5 až 7 uvedeného nariadenia do šiestich mesiacov od uvedenia ZPS v rozhodnutí o označení.

224 Otázka kvalifikácie ZPS v zmysle článku 2 bodu 2 DMA, ktorá zahŕňa kvalitatívne posúdenie súvisiace s povahou ZPS, je pritom odlišná od otázky, či podnik spĺňa kvantitatívne prahové hodnoty stanovené v článku 3 ods. 2 DMA, pokiaľ ide o túto službu, ktorá – pokiaľ sú tieto hodnoty splnené – umožňuje predpokladať, že sú splnené požiadavky stanovené v odseku 1 tohto článku.

225 Osobitne platí, že na rozdiel od toho, čo je stanovené na účely posúdenia otázky, či sú dosiahnuté kvantitatívne prahové hodnoty stanovené v článku 3 ods. 2 DMA, normotvorca Únie nestanovil, že posúdenie kvalifikácie určitej služby ako ZPS podľa článku 2 bodu 2 DMA sa musí vykonať na základe informácií vzťahujúcich sa na obdobie časovo predchádzajúce roku označenia.

226 Vzhľadom na neexistenciu takéhoto časového obmedzenia v rámci kvalifikácie služby treba uviesť, že zákonnosť aktu Únie sa musí posudzovať v závislosti od skutkových a právnych okolností existujúcich v čase prijatia aktu (pozri rozsudky z 18. júla 2013, Schindler Holding a i/Komisia, C-501/11 P, EU:C:2013:522, bod 31 a citovanú judikatúru, a zo 4. októbra 2024, García Fernández a i./Komisia a SRB, C-541/22 P, EU:C:2024:820, bod 327 a citovanú judikatúru). Okrem toho je Komisia v záujme riadnej správy vecí verejných povinná vykonať svoje preskúmanie s náležitou starostlivosťou a nestranne, aby mala na tento účel pri prijímaní konečného rozhodnutia k dispozícii čo najúplnejšie a najspoľahlivejšie dôkazy (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky zo 14. mája 2020, Agrobet CZ, C-446/18, EU:C:2020:369, body 43 a 44 a citovanú judikatúru, a z 10. novembra 2022, Komisia/Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, bod 78 a citovanú judikatúru).

227 V odpovedi na otázky Všeobecného súdu v tejto súvislosti položené na pojednávaní totiž Komisia uviedla, že podľa jej názoru zmeny, ktoré boli vykonané v rámci služby Marketplace od januára 2023 a pred prijatím napadnutého rozhodnutia, boli skutočne relevantné, pokiaľ ide o otázku, či Marketplace predstavuje OSS. Uviedla teda, že už netrvá na stanovisku zhrnutom v bode 216 vyššie, ktoré sa týka relevantného časového rámca na posúdenie kvalifikácie určitej služby ako ZPS, obsiahnutom v odôvodnení 256 napadnutého rozhodnutia.

228 Treba dodať, že pôvodné stanovisko Komisie obsiahnuté v odôvodnení 256 napadnutého rozhodnutia navyše nie je v súlade s článkom 3 ods. 3 vykonávacieho nariadenia 2023/814, ktorý stanovuje predovšetkým povinnosť podniku, ktorý uskutočňuje oznámenie, nahlásiť v čase, keď sa jeho oznámenie preskúmava, každú podstatnú zmenu skutočností uvedených v oznámení Komisii, a to bez zbytočného odkladu.

229 Za týchto okolností treba v prvom rade dospieť k záveru, že Komisia v napadnutom rozhodnutí z právneho hľadiska vychádzala z nesprávneho časového rámca na účely posúdenia, či sa má Marketplace kvalifikovať ako ZPS typu OSS, keďže v jej stanovisku obsiahnutom v odôvodnení 256 napadnutého rozhodnutia sa zamieňa časový rámec relevantný na účely preskúmania otázky, či je dosiahnutá prahová hodnota uvedená v článku 3 ods. 2 písm. c) DMA, ktorý je obmedzený na tri posledné finančné roky časovo predchádzajúce označeniu, s časovým rámcom, ktorý je relevantný na účely posúdenia kvalifikácie určitej služby ako ZPS v súlade s článkom 2 bodom 2 DMA, vo vzťahu ku ktorému normotvorca Únie takéto retrospektívne preskúmanie nestanovil.

230 V druhom rade treba preskúmať vplyv tohto nesprávneho právneho posúdenia na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, keďže Komisia subsidiárne tvrdí, že predsa len zohľadnila zmeny z 31. júla 2023, keď dospela k záveru, že Marketplace v čase prijatia napadnutého rozhodnutia predstavovala ZPS typu OSS v zmysle článku 2 bodu 2 DMA.

231 Podľa judikatúry nesprávne posúdenie v odôvodnení napadnutého aktu nevedie k zrušeniu tohto aktu, ak za osobitných okolností prejednávanej veci toto nesprávne posúdenie nemohlo mať rozhodujúci vplyv na výsledok (pozri rozsudok zo 17. júla 2024, Bytedance/Komisia, T-1077/23, vec v odvolacom konaní, EU:T:2024:478, bod 112 a citovanú judikatúru).

232 V tejto súvislosti treba preskúmať dostatočnosť odôvodnenia obsiahnutého v napadnutom rozhodnutí, ktoré sa týka zmien z 31. júla 2023, pričom táto otázka vznikla v rámci tretej časti druhého žalobného dôvodu (pozri body 214 a 215 vyššie).

233 V odôvodnení 247 napadnutého rozhodnutia Komisia pripomenula, že článok 2 bod 5 DMA definuje OSS ako online sprostredkovateľské služby vymedzené v článku 2 bode 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1150 z 20. júna 2019 o podpore spravodlivosti a transparentnosti pre komerčných používateľov online sprostredkovateľských služieb (Ú. v. EÚ L 186, 2019, s. 57). Podľa tohto posledného uvedeného ustanovenia na to, aby určitá služba spĺňala definíciu OSS, musí okrem splnenia ďalších podmienok umožňovať komerčným používateľom ponúkať tovar alebo služby spotrebiteľom s cieľom uľahčiť začatie priamych transakcií medzi uvedenými komerčnými používateľmi a spotrebiteľmi bez ohľadu na to, či sa uvedené transakcie nakoniec uzavrú (ďalej len „druhá podmienka definície OSS“).

234 V rámci kvalifikácie služby Marketplace ako OSS v zmysle článku 2 bodu 5 DMA použila Komisia ukazovateľ týkajúci sa *power sellers* na identifikáciu komerčných používateľov služby Marketplace.

235 Komisia tak v odôvodnení 258 napadnutého rozhodnutia vysvetlila, že ku dňu prijatia tohto rozhodnutia mohli komerční používatelia konať na obchodné alebo podnikateľské účely, uverejňujúc reklamy na výrobky a služby určené spotrebiteľom v rámci služby Marketplace, prostredníctvom svojho osobného profilu na Facebooku. Hoci žalobkyňa nevykonala „oficiálnu identifikáciu“ týchto používateľov, Komisia konštatovala, že vysoký počet reklám rovnakého druhu môže naznačovať, že používateľ koná v rámci podnikateľskej alebo obchodnej činnosti a že aj týchto používateľov treba považovať za komerčných používateľov. V tejto súvislosti Komisia poznamenala, že žalobkyňa používala na interné účely podobný ukazovateľ týkajúci sa *power sellers* na identifikáciu používateľov, ktorí uverejňujú vysoký počet reklám, alebo ich uverejňujú veľmi často, a uviedla, že na základe použitia ukazovateľa týkajúceho sa *power sellers*, podľa číselných údajov poskytnutých žalobkyňou bol počet týchto komerčných používateľov [> *100 000*] v roku 2020, [> *100 000*] v roku 2021 a [> *100 000*] v roku 2022.

236 V odôvodnení 259 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého koncoví používatelia mohli oprávnene vytvoriť vysoký počet reklám v rovnakej kategórii v priebehu toho istého mesiaca z iných ako obchodných dôvodov, nie je relevantné, pretože sa tým v každom prípade nevylučuje, že komerční používatelia využívajú službu Marketplace prostredníctvom svojho osobného profilu na uverejňovanie reklám v rámci obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Komisia konštatovala, že aj keby sa predpokladalo, že niektorí koncoví používatelia môžu vytvoriť vysoký počet reklám z iných ako obchodných dôvodov, údaje založené na *proxy*, ako sa používa v internom systéme žalobkyne, identifikovali počet používateľov, ktorý značne prekračoval prahovú hodnotu aktívnych komerčných používateľov ročne stanovenú v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA.

237 V odôvodnení 260 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že v dôsledku uvedeného zmeny, ktoré žalobkyňa vykonala v rámci služby Marketplace už v januári 2023, nemali vplyv na skutočnosť, že komerční používatelia mohli byť stále aktívni v rámci služby Marketplace prostredníctvom svojho osobného profilu. Podľa Komisie tento záver platí aj vtedy, ak by zmeny

mali za následok to, že niekoľko komerčných používateľov, ktorí uverejňovali reklamy prostredníctvom svojej firemnej stránky na Facebooku, opustilo platformu alebo uverejňovalo svoje reklamy prostredníctvom svojho osobného profilu. V každom prípade podľa názoru Komisie veľká väčšina komerčných používateľov služby Marketplace uverejňovala reklamy na tovar prostredníctvom svojho osobného profilu.

238 Okrem toho v odôvodnení 261 napadnutého rozhodnutia Komisia reprodukovala tri snímky obrazovky (*screenshots*), ktoré sú podľa nej len niektorými z mnohých novších príkladov reklám uverejnených v rámci služby Marketplace komerčnými používateľmi prostredníctvom ich osobného profilu.

239 V odôvodnení 262 napadnutého rozhodnutia Komisia uviedla, že otázka, či sa má určitý používateľ považovať za komerčného používateľa z dôvodu počtu reklám, ktoré uverejnil v rámci služby Marketplace, a toho, ako často ich uverejňoval, závisí od okolností každého prípadu. Komisia v tejto súvislosti poznamenala, že používatelia, ktorí vytvárajú 20 reklám na nábytok alebo 5 reklám na domy na predaj alebo prenájom mesačne, by sa na základe budúcich obmedzení, ktoré Meta práve zavádza, stále mohli považovať za komerčných používateľov v závislosti od skutkových okolností.

240 Ako sa uvádza v bode 53 vyššie, podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ musí byť prispôsobené povahe daného aktu a musia byť z neho jasným a jednoznačným spôsobom zrejmé úvahy inštitúcie, ktorá je autorom aktu, tak aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť s dôvodmi prijatia opatrenia a aby príslušný súd mohol vykonať svoje preskúmanie. Požiadavka odôvodnenia sa tak musí posudzovať vzhľadom na okolnosti daného prípadu, predovšetkým na obsah aktu, povahu uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto objasnení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby, ktoré sú týmto aktom priamo a osobne dotknuté. Nevyžaduje sa, aby boli v odôvodnení presne uvedené všetky relevantné právne a skutkové okolnosti, keďže otázka, či odôvodnenie aktu spĺňa požiadavky článku 296 druhého odseku ZFEÚ, sa má posudzovať nielen s prihliadnutím na jeho znenie, ale tiež s prihliadnutím na jeho kontext, ako aj na všetky právne predpisy upravujúce dotknutú oblasť.

241 Z judikatúry tiež vyplýva, že odôvodnenie rozhodnutia prijatého inštitúciou alebo orgánom Únie nesmie predovšetkým obsahovať rozpory, tak aby sa dotknuté osoby mohli oboznámiť so skutočnými dôvodmi tohto rozhodnutia na účely obrany svojich práv pred príslušným súdom a aby tento súd mohol vykonať svoje preskúmanie [pozri rozsudok z 22. januára 2025, Norddeutsche Landesbank – Girozentrale/SRB (Príspevky *ex ante* na rok 2022), T-407/22, neuverejnený, EU:T:2025:56, bod 193 a citovanú judikatúru].

242 Práve s ohľadom na tieto úvahy treba preskúmať dostatočnosť odôvodnenia uvedeného v napadnutom rozhodnutí, týkajúceho sa zmien z 31. júla 2023.

243 V prvom rade treba konštatovať, že zmenám z 31. júla 2023 sa napadnuté rozhodnutie venuje nanajvýš okrajovo.

244 Po prvé je odôvodnenie, ktoré je uvedené v odôvodnení 262 napadnutého rozhodnutia, vágne a hypotetické. Komisia totiž následne na to, ako poukázala na budúce obmedzenia, ktoré Meta práve zavádza, pokiaľ ide o možnosť používateľov Facebooku používať svoj osobný profil na

podnikateľské účely – čo sa podľa Komisie malo chápať ako odkaz na zmeny z 31. júla 2023, – poznamenala, že títo používatelia „by sa stále mohli považovať za komerčných používateľov v závislosti od skutkových okolností“.

245 V odôvodnení 262 napadnutého rozhodnutia však Komisia neuvádza žiadnu konkrétnu analýzu zmien z 31. júla 2023 na podporu svojho záveru, podľa ktorého Marketplace spĺňala druhú podmienku definície OSS bez ohľadu na zavedenie uvedených zmien.

246 Okrem toho podľa odôvodnenia 262 napadnutého rozhodnutia otázka, či by sa používateľ mal považovať za komerčného používateľa z dôvodu počtu uverejnených reklám, a toho, ako často ich uverejňoval, „závisí od okolností každého prípadu“. Komisia však neuvádza okolnosti, ktoré považovala za relevantné v prejednávanej veci, v rámci toho, ako uviedla, že zmeny z 31. júla 2023 nemali žiadny vplyv, a teda je jej odôvodnenie neúplné.

247 Po druhé žalobkyňa vo svojej odpovedi z 3. augusta 2023 na predbežné stanovisko, ako aj vo svojich písomných podaniach pred Všeobecným súdom uviedla, pričom Komisia jej v tejto súvislosti neprotirečila, že zmeny z 31. júla 2023 mali za následok to, že už viac neexistoval žiadny komerčný používateľ v rámci služby Marketplace, ktorý by bol identifikovaný na základe ukazovateľa týkajúceho sa *power sellers*, použitého Komisiou.

248 Ako je totiž uvedené v bode 215 vyššie, zmeny z 31. júla 2023 stanovovali obmedzenie počtu reklám, ktoré používateľ mohol uverejniť, t. j. maximálne 20 reklám v tej istej kategórii reklám počas jedného mesiaca, pričom tento maximálny počet reklám bol nižší ako prahová hodnota, po ktorej prekročení sa takýto používateľ považoval za *power seller*.

249 Ako pritom bolo uvedené v bode 234 vyššie, sama Komisia sa na účely identifikácie komerčných používateľov služby Marketplace rozhodla vychádzať z ukazovateľa týkajúceho sa *power sellers*.

250 Odôvodnenie 262 napadnutého rozhodnutia teda neumožňuje jasným a jednoznačným spôsobom pochopiť dôvody, na základe ktorých Komisia dospela k záveru, že druhá podmienka definície OSS, týkajúca sa používania služby komerčnými používateľmi, bola v čase prijatia napadnutého rozhodnutia splnená.

251 Po tretie, rovnako podľa odôvodnenia 262 napadnutého rozhodnutia, Komisia považovala zmeny z 31. júla 2023 za „budúce obmedzenia, ktoré Meta práve zavádza“.

252 V tejto súvislosti zo spisu vyplýva, že žalobkyňa v priebehu správneho konania riadne informovala Komisiu o povahe a rozsahu zmien z 31. júla 2023, ako aj o ich vplyve na kritérium, z ktorého sa Komisia rozhodla vychádzať na účely identifikácie komerčných používateľov služby Marketplace.

253 Vo svojom oznámení z 3. júla 2023 totiž žalobkyňa oznámila Komisii, že práve vykonáva rozhodnutie obmedziť počet reklám, ktoré môže koncový používateľ uverejniť v rámci služby Marketplace v priebehu jedného mesiaca, na maximálne 20 reklám v kategórii „výrobky“ a 5 reklám v kategóriách „vozidlá“ a „domy na predaj alebo prenájom“. Žalobkyňa teda uviedla, že po vykonaní týchto zmien už v rámci služby Marketplace nebudú existovať žiadni *power sellers*.

254 Žalobkyňa následne vo svojej odpovedi z 3. augusta 2023 na predbežné stanovisko informovala Komisiu o povahe a presnom rozsahu zmien, ktoré práve zaviedla 31. júla 2023.

255 V dôsledku uvedeného bola Komisia ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia informovaná o tom, že zmeny z 31. júla 2023 nie sú budúcimi obmedzeniami, ktoré Meta práve zavádza, ale obmedzeniami, ktoré už Meta zaviedla, a to následne na to, ako ich ohlásila vo svojom oznámení. Ako pritom bolo preukázané v bodoch 219 až 229 vyššie, Komisia bola povinná ich zohľadniť.

256 Napadnuté rozhodnutie pritom neobsahuje odôvodnenie umožňujúce pochopiť, prečo Komisia napriek uvedeným informáciám v odôvodnení 262 tohto rozhodnutia posúdila tieto zmeny ako „budúce obmedzenia, ktoré Meta práve zavádza“.

257 Na základe všetkých týchto dôvodov z odôvodnenia 262 napadnutého rozhodnutia jasným a jednoznačným spôsobom nie sú zrejmé dôvody, pre ktoré Komisia následne po tom, čo došlo k zmenám z 31. júla 2023, konštatovala, že Marketplace spĺňa druhú podmienku definície OSS.

258 V druhom rade v rozpore s tým, čo tvrdí Komisia v odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania z 28. marca 2025, ostatnými odôvodneniami napadnutého rozhodnutia sa tento nedostatok odôvodnenia nedá napraviť.

259 Komisia vo svojej odpovedi na opatrenie na zabezpečenie priebehu konania z 28. marca 2025 tvrdí, že v odôvodneniach 256 až 261 napadnutého rozhodnutia sa uvádzajú dôvody, na základe ktorých zmeny z 31. júla 2023 nič nezmenili na jej stanovisku, že Meta umožňovala komerčným používateľom používať službu Marketplace na ponúkanie výrobkov spotrebiteľom, a teda že Marketplace spĺňala druhú podmienku definície OSS.

260 Len samotné tvrdenie, že používateľ môže konať na obchodné účely, keď v rámci služby Marketplace uverejňuje reklamy prostredníctvom svojho osobného profilu na Facebooku, hoci sú aj k tomuto tvrdeniu pripojené dve snímky obrazovky (*screenshots*) z obdobia nasledujúceho po zmenách z 31. júla 2023, však neumožňuje jasným a jednoznačným spôsobom pochopiť, prečo Komisia následne po tom, čo došlo k zmenám z 31. júla 2023, konštatovala, že Marketplace spĺňa druhú podmienku definície OSS.

261 Okrem toho tvrdenie Komisie, že vo svojom predbežnom stanovisku už žalobkyni oznámila svoj názor na zmeny z 31. júla 2023, keď tieto ešte neboli realizované, nemôže uspieť. V uvedenom stanovisku totiž Komisia uviedla, že sa nezdá, že by budúce zmeny, ktoré Meta práve zavádza s cieľom zabrániť využívaniu služby Marketplace komerčnými používateľmi, boli spôsobilé zmeniť kvalifikáciu služby Marketplace ako OSS, pretože „nebránia používateľom využívať svoj osobný profil na obchodné alebo podnikateľské účely s cieľom poskytovať alebo snažiť sa o poskytovanie tovaru alebo služieb koncovým používateľom“. Treba pritom uviesť, že z rovnakých dôvodov, na ktorých je založený záver uvedený v bode 260 vyššie, dôvod vyjadrený v uvedenom stanovisku nepredstavuje jasné a jednoznačné odôvodnenie, ktoré by žalobkyni a Všeobecnému súdu umožňovalo pochopiť, prečo bola po zmenách z 31. júla 2023 druhá podmienka definície OSS splnená.

262 Preto treba dospieť k záveru, že žalobkyni nie je umožnené oboznámiť sa s odôvodnením kvalifikácie služby Marketplace ako OSS v nadväznosti na to, ako došlo k zmenám z 31. júla 2023, a že súd Únie nemá možnosť v tejto súvislosti vykonať svoje preskúmanie, a teda že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v tejto časti nespĺňa požiadavky judikatúry pripomenuté v bodoch 240 a 241 vyššie.

263 Ostatné tvrdenia Komisie tento záver nevyvracajú.

264 Po prvé Komisia tvrdí, že používateľ by sa v závislosti od okolností mohol považovať za komerčného používateľa, keďže by – pri súčasnom dodržaní obmedzenia počtu reklám uloženého na základe zmien z 31. júla 2023 – mohol uverejniť 240 nových reklám ročne v tej istej kategórii. Navyše platí, že jediná reklama by sa mohla týkať ponuky na predaj viacerých výrobkov alebo viacerých variantov výrobkov.

265 V napadnutom rozhodnutí sa však nezmieňuje ani možnosť používateľa uverejňovať 240 reklám ročne v tej istej kategórii, ani hypotetické tvrdenie, že by používateľ v závislosti od okolností mohol predstavovať komerčného používateľa na základe uverejnenia jedinej reklamy týkajúcej sa ponuky na predaj veľkého počtu výrobkov. V každom prípade, ako bolo uvedené v bode 247 vyššie, žalobkyňa uviedla, pričom Komisia jej v tejto súvislosti neprotirečila, že zmeny z 31. júla 2023 mali za následok to, že v rámci služby Marketplace už neexistoval žiadny komerčný používateľ na základe ukazovateľa týkajúceho sa *power sellers*, ktorý sa Komisia sama rozhodla použiť na účely ich identifikácie. Toto tvrdenie teda nemôže spochybniť záver uvedený v bode 262 vyššie, podľa ktorého odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o zohľadnenie zmien z 31. júla 2023, nespĺňa požiadavky judikatúry pripomenuté v bodoch 240 a 241 vyššie.

266 Po druhé, hoci je pravda, ako tvrdí Komisia, že jednoducho len formálna zmena podmienok uplatniteľných na komerčných používateľov v zásade nestačí na to, aby sa vylúčilo, že služba predstavuje OSS, táto okolnosť nezbavuje Komisiu povinnosti uviesť primerané a dostatočné dôvody na vysvetlenie, ako takúto zmenu zohľadnila, a to tým skôr, že, ako bolo uvedené v bode 247 vyššie, podľa žalobkyne, ktorej v tejto súvislosti Komisia neprotirečila, uvedené zmeny mali za následok to, že v rámci služby Marketplace už neexistoval žiaden komerčný používateľ na základe ukazovateľa týkajúceho sa *power sellers*, ktorý Komisia použila v napadnutom rozhodnutí na účely ich identifikácie.

267 Po tretie Komisia tvrdí, že prahová hodnota 10 000 komerčných používateľov stanovená v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA bola značne prekročená v každom z posledných troch finančných rokov časovo predchádzajúcich označeniu. Podľa Komisie teda nie je zjavné, že jednoducho len obmedzenie na 20 reklám mesačne v každej kategórii „výrobkov“, s maximálnym počtom 5 reklám v každej z kategórií „vozidlá“, „náhradné diely a príslušenstvo k automobilom“ a „domy na predaj alebo prenájom“, by mohlo natoľko znížiť počet komerčných používateľov v rámci služby Marketplace, aby už ich počet neprekračoval uvedenú prahovú hodnotu 10 000.

268 Úlohou Komisie pritom bolo, aby v napadnutom rozhodnutí vysvetlila, ako mohla byť Marketplace po tom, čo došlo k zmenám z 31. júla 2023, považovaná za službu, ktorá spĺňa druhú podmienku definície OSS. Ako však bolo uvedené v bodoch 244 a 245 vyššie, z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, že by Komisia vykonala konkrétnu analýzu uvedených zmien. Okrem toho, ako bolo konštatované v bodoch 219 až 229 vyššie, Komisia sa v rámci kvalifikácie služby Marketplace ako ZPS typu OSS nemohla obmedziť len na informácie týkajúce sa posledných troch finančných rokov časovo predchádzajúcich označeniu. Skutočnosť, že predmetná prahová hodnota bola počas týchto finančných rokov značne prekročená, teda nepredstavuje dostatočný dôvod, ktorým by sa dal odôvodniť záver, že Marketplace ku dňu prijatia napadnutého rozhodnutia spĺňala druhú podmienku definície OSS.

269 V dôsledku uvedeného treba dodatočné tvrdenia Komisie zamietnuť.

270 Vzhľadom na všetko, čo je uvedené vyššie, treba vyhovieť jednak druhej a tretej časti druhého žalobného dôvodu, a to vzhľadom na to, že sa Komisia dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri určení časového rámca uplatniteľného na kvalifikáciu služby Marketplace ako OSS, keď konštatovala, že bola povinná zohľadniť len informácie z posledných troch finančných rokov časovo predchádzajúcich označeniu, a jednak tretej časti druhého žalobného dôvodu, a to vzhľadom na to, že Komisia porušila svoju povinnosť odôvodnenia týkajúcu sa uvedenia dôvodov, na základe ktorých bola Marketplace kvalifikovaná ako OSS napriek zmenám z 31. júla 2023.

271 Preto treba článok 2 písm. f) napadnutého rozhodnutia zrušiť, pričom nie je potrebné preskúmať ostatné tvrdenia uvádzané žalobkyňou na podporu druhého žalobného dôvodu, a vo zvyšnej časti treba žalobu zamietnuť.

O trovách

272 Podľa článku 134 ods. 3 rokovacieho poriadku, ak mali účastníci konania úspech len v časti predmetu konania, každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania.

273 Keďže v prejednávanej veci mal každý z hlavných účastníkov konania úspech len v časti predmetu konania, Všeobecný súd sa domnieva, že spravodlivým posúdením okolností prípadu je rozhodnutie, že každý z nich znáša svoje vlastné trovy konania.

274 Okrem toho podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania, znášajú vlastné trovy konania. Francúzska republika preto znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora zasadajúca v päťčlennom zložení)

rozhodol takto:

1. **Článok 2 písm. f) rozhodnutia Komisie C(2023) 6105 final z 5. septembra 2023, ktorým sa Meta označuje za strážcu prístupu podľa článku 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2022/1925 o súťaživých a spravodlivých trhoch digitálneho sektora, sa zrušuje.**

2. **Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.**

3. **Meta Platforms, Inc., Európska komisia a Francúzska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.**

van der Woude De Baere Petrlík

Kecsmár Kingston

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 3. júna 2026.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu . . . 2

Návrhy účastníkov konania . . . 3

Právne posúdenie . . . 4

O žiadosti o vynechanie údajov vo vzťahu k verejnosti . . . 4

O pretrvávaní záujmu žalobkyne na konaní, pokiaľ ide o návrh na zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom toto rozhodnutie kvalifikuje Marketplace ako ZPS predstavujúcu dôležitú bránu prístupu . . . 6

O prvom žalobnom dôvode týkajúcom sa kvalifikácie služby Messenger ako ZPS predstavujúcej dôležitú bránu prístupu . . . 7

O prvej časti týkajúcej sa posúdenia in concreto služby Messenger a jej kvalifikácie ako ZPS typu NIICS . . . 7

– O prvej výhrade založenej na tom, že Komisia nezohľadnila, nesprávne vyložila a/alebo skreslila dôkazy predložené žalobkyňou . . . 8

– O druhej výhrade založenej na údajnom diskriminačnom a svojvoľnom posúdení služby Messenger . . . 12

– O tretej výhrade založenej na údajnom porušení prílohy k DMA . . . 13

O druhej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa právnych kritérií uplatniteľných na účely kvalifikácie služby, akou je Messenger, ako ZPS typu NIICS . . . 15

O tretej časti žalobného dôvodu týkajúcej sa spochybnenia predpokladu, že Messenger je dôležitou bránou prístupu . . . 18

– O prvej výhrade založenej na vyvrátení predpokladu stanoveného v článku 3 ods. 2 písm. b) DMA . . . 18

– O druhej výhrade týkajúcej sa požiadavky, podľa ktorej je Messenger „sam[a] osebe“ dôležitou bránou prístupu . . . 23

– O tretej výhrade založenej na tom, že Komisia postupovala nesprávne, keď nezačala prieskum trhu . . . 26

O štvrtej časti založenej na porušení práva na obhajobu . . . 28

O druhom žalobnom dôvode týkajúcom sa kvalifikácie služby Marketplace ako ZPS predstavujúcej dôležitú bránu prístupu . . . 32

O trovách . . . 41